Nr 40
17e JAARGANG
2-10-62
10 F
WEEKBLAD
IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

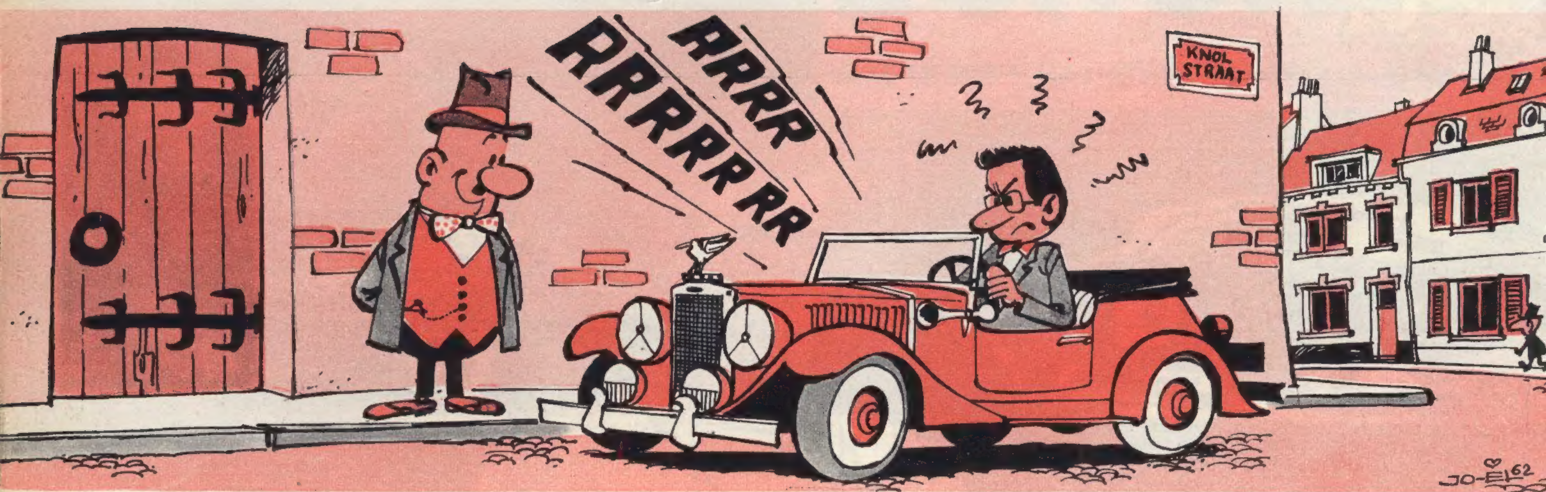
HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

Is er een toekomstige MICHEL VAILLANT tussen jullie ?

LEES PAGINA 24

CONTACT!

IN de straat langs het trottoir stond een auto en de automobilist was blijkbaar nog een beginneling, want wat hij ook deed, de wagen wou maar niet starten. De man werd beurtelings bleek en rood van opwinding en bromde :

— Maar alle donders ! Wat scheelt er toch met die wagen ?

In de straat stond ook een man en hij keek met een ironische glimlach naar de hopeloze pogingen van de beginneling-chauffeur. Na een tijdje ging hij op de bestuurder van de wagen toe en zei :

— Mijnheer, ik denk dat u iets vergeten hebt...

— Ha ja ? En wat dan wel ?

— Het contact !

De autobestuurder beet op de lippen, want inderdaad, zo was het. Toen hij zijn opwinding eindelijk meester, en in staat was iets te zeggen, was de wandelaar reeds om de hoek van de straat verdwenen. Het contact kan zeer eenvoudig zijn, je hoeft de sleutel maar om te draaien en de motor slaat aan. Maar soms is het een tikkeltje moeilijker, en weigert de motor om een of andere duistere reden op gang te komen.

Zo gaat het ook soms met de mensen. Een contact kan eenvoudig zijn, een glimlach, een handdruk, een vriendelijk woord. Soms is het moeilijker omdat wij slecht gehumeurd zijn of omdat wij helemaal geen lust voelen om tegen iemand ook maar iets te zeggen. Kom, laten we het leven niet moeilijker maken dan het al is en laten we steeds de eersten zijn om een vriendelijk contact te leggen.

Kuifje

HET GEHEIM VAN DE GOUDVISJES

EEN AVONTUUR VAN TANTE ZENOBIE

DOOR MARECHAL

Tante Zenobie heeft een kamer verhuurd aan een zeer zonderlinge student. De man denkt aan niets anders dan aan zijn goudvisjes.

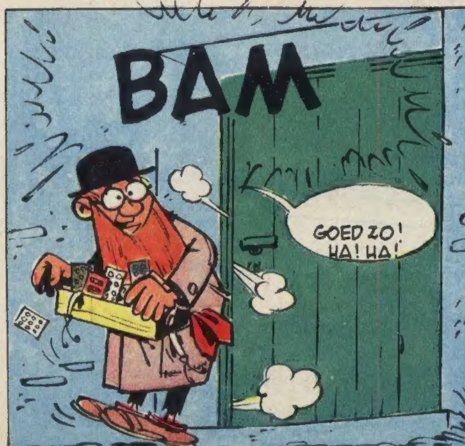

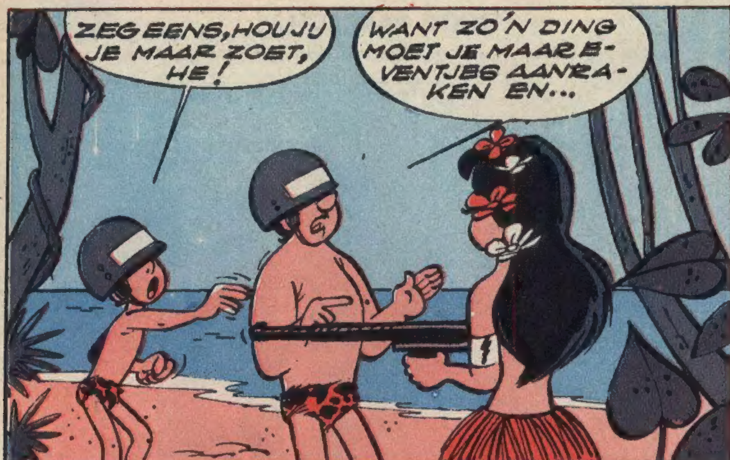

(vervolg blz. 9)

De valse cineasten nemen de vlucht. Dick en Phil staan oog-in-oog met de filmster.

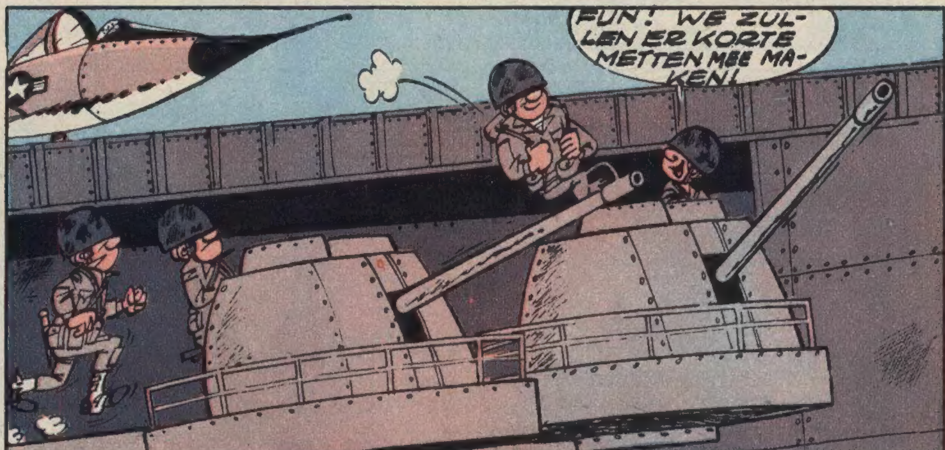

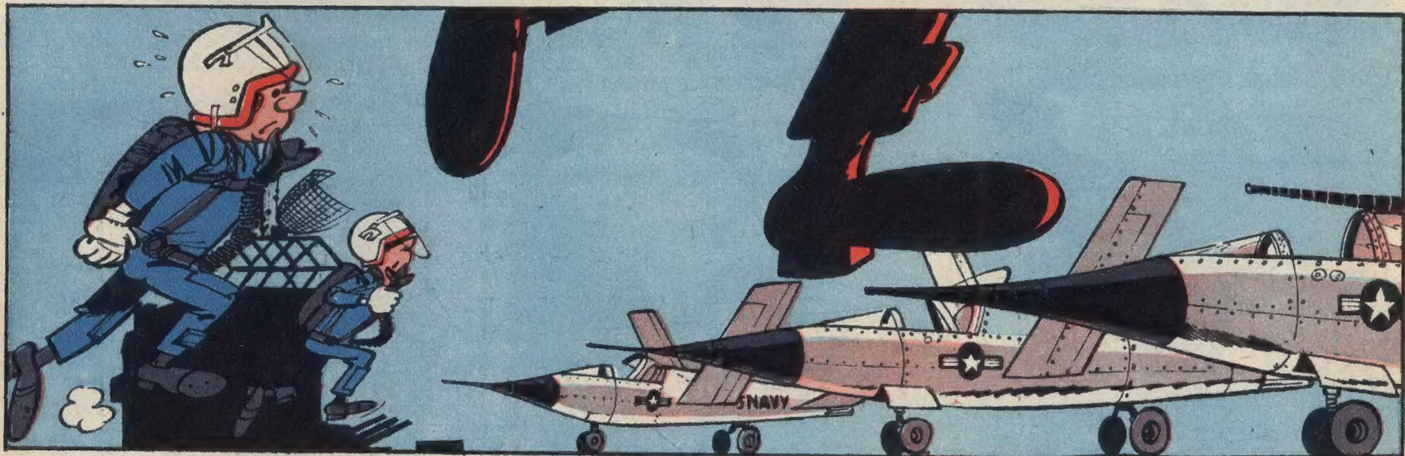
DIDI-SODA

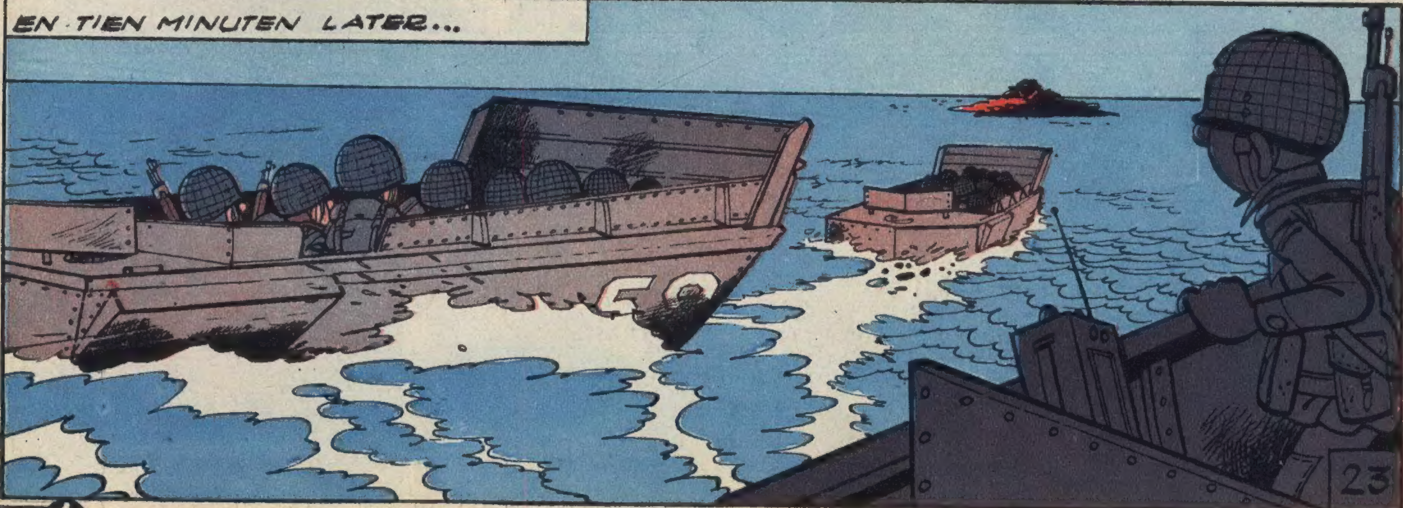

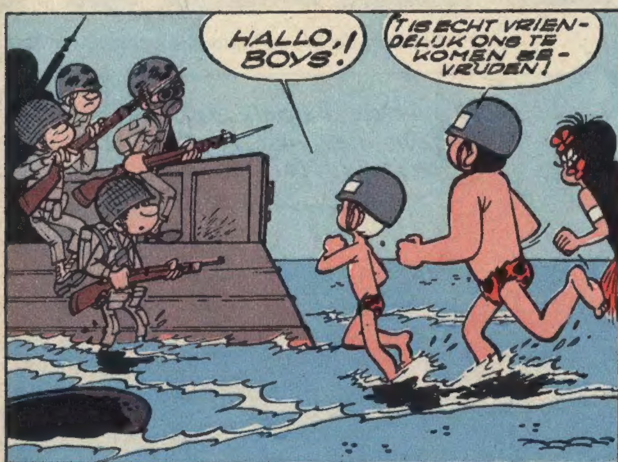

HET ATOOMEILAND

TEK. Fonske

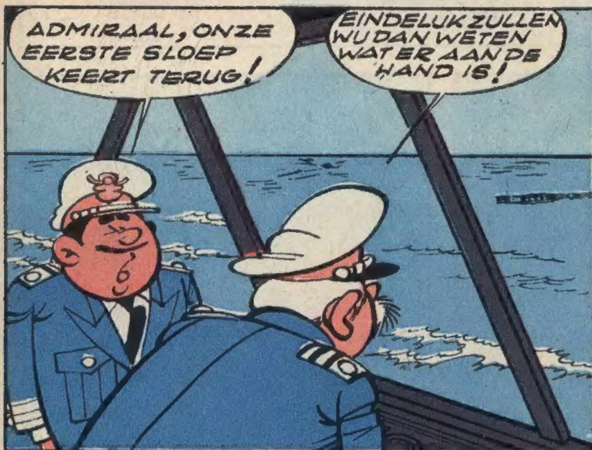

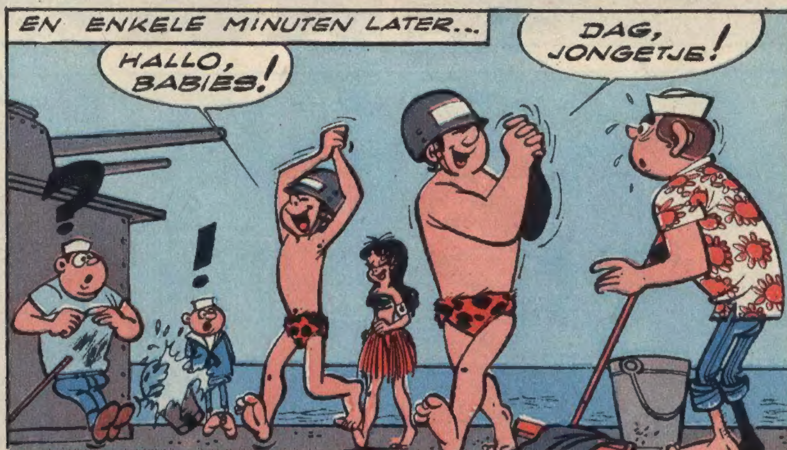

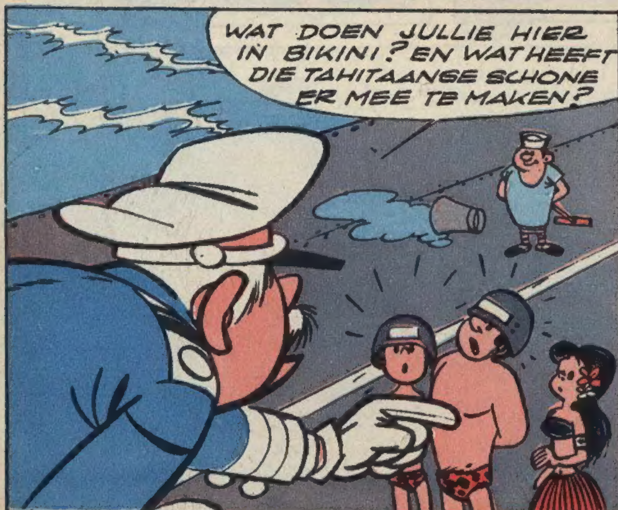

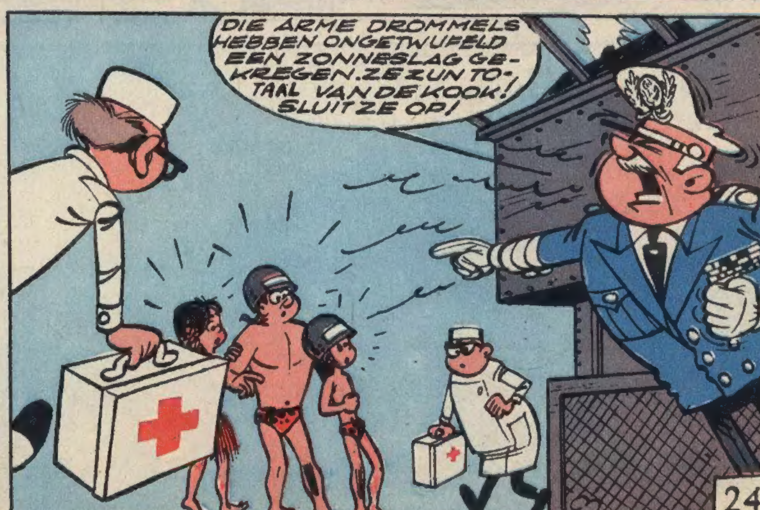

WORDT VOORTGEZET

DE DRIE

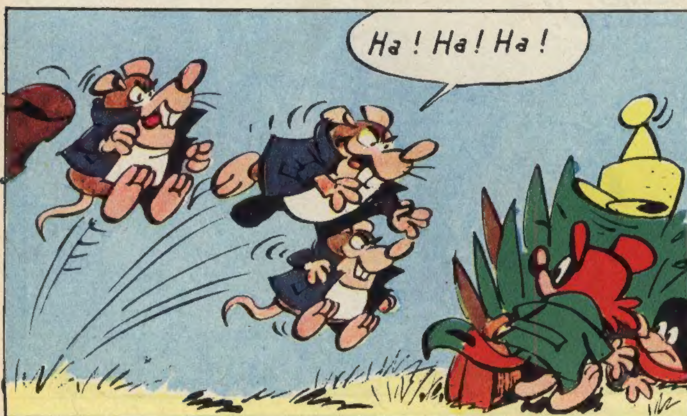
Een van de broers Madelief achtervolgt de mol,

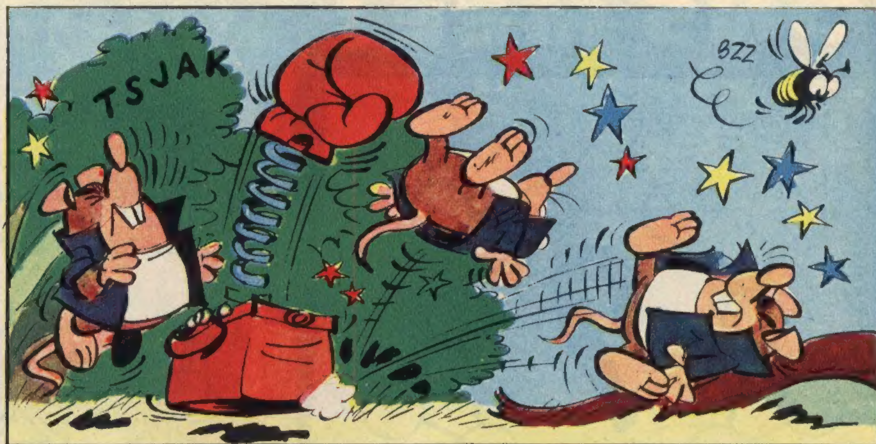

NOZEMS door R.Macherot

maar wordt door Chlorophyl knock-out geslagen...

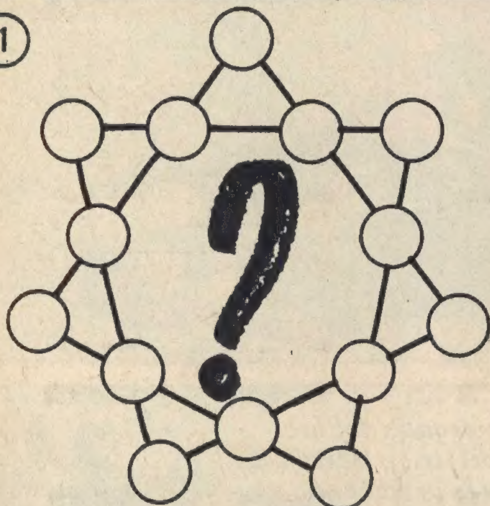

WORDT VOORTGEZET

SPEEL MET ONS MEE!

Heb toch wat geduld!

SCHRIJF IN IEDERE CIRKEL EEN VERSCHILLEND CIJFER VAN 1 TOT 14 EN WEL ZO, DAT HET TOTAAL VAN HET ZELFDE CIRKELRIJTJE 30 IS.

3

IETS HEBBEN DIE NAMEN MET ELKAAR GEMEEN. EEN NAAM HOORT ER NIET BIJ.

BART_VAN LOOY_ DERKSEN_WILLEMS_ VAN EYCK_BLOCKX

4

JUIST OF FOUT?

1. Marnix van St.-Aldegonde, Nederlands geleerde en staatsman, is de dichter van het Wilhelmus ?
2. Fridtjof Nansen, grondlegger van het moderne poolonderzoek, kreeg de Nobelprijs voor de vrede in 1922 ?
3. De Venetiërs varen met een barcarolle ?
4. Een yogi is een Hindoes asceet ?

5 Op iedere beker staat er een letter. Plaats ze in de juiste volgorde en je krijgt de naam van een bekende Belgische racer.

Oplossingen op pagina 45

HET GEHEIM VAN DE GOUDVISJES

EEN AVONTUUR VAN TANTE ZENOBIE

(Vervolg van blz. 3)

DOOR MARECHAL

WORDT VOORTGEZET

Stilte in de wereld

HET gaat niet goed met de Western. Er is geen nieuwe aanvoer meer in dit geliefde filmgenre, althans niet in die mate, zoals wij dat jarenlang gewend waren. Waar is de romantiek gebleven van de rokerige saloon met de zwiepende houten klapdeurtjes, de wilde klanken uit de oude honky-tonk-piano, de kaartende en schreeuwende mannen ?

DE saloon speelde immer een hoofdrol in het verhaal uit de West. Daar kwamen de grote mannen binnen. Met waardige passen, schoven zij naar de bar met de enorme spiegels, en bestelden bij de man in het smetteloze wit met zachte, schorre stem steevast een dubbele whisky. De « dubbele » verdween met een hevige slok tussen de parelwitte tanden en terwijl met een zucht van welbehagen de mond aan de mouw werd afgeveegd en het kleine hoekige glaasje voor de tweede ronde gevuld, draaiden de helden zich langzaam om en richtten hun staalharde ogen onderzoekend op de rumoerige stamgasten, de vingers speels op de dofglimmende « guns », zoals die in stevige étuis tegen hun ietwat kromme benen zaten geklemd. In de saloon werden meestal de zaken rechtgezet. Daar gold het « oog om oog, tand om tand » ! Maar het lijkt wel of dit oude ritueel thans afgedaan heeft en in zijn val de hele cowboyfilm heeft meegesleurd. De Hollywood-machine, die de Western bij tijd en wijle schijnbaar moeiteloos scheen te produceren, levert hoegenaamd niets meer op dit gebied. De Fransen hebben nog niet zo lang geleden de vergeten draad van de Westerns opgenomen en

van de Western

een eigen cowboyfilm vervaardigd met de komiek Fernandel in een verrukkelijke dubbelrol als de kwade scherpschutter « Dynamite Jack » en de laffe held. Het was allemaal even echt nagebootst, tot zelfs in de saloon toe. Maar er werd Frans gesproken en dat is nu eenmaal niet de keiharde taal van de cowboyfilm.

De regisseurs speelden ook mee

Het verhaal van de Western begon in 1903 met **The great train robbery**, de grote treinoverval, een filmpje van nog geen kwartier, waarin regisseur Edwin Porter met weliswaar primitief, maar toch bijzonder handig camerawerk een grote treinoverval in elkaar zette. Compleet met gemaskerde bandietentronies onder breedgerande hoeden, met bange, nerveuze treinpassagiers. Natuurlijk bleef er in die vijftien minuten voldoende tijd over voor de grote afrekening en de achterhaling van het kwaad waarbij de schurken hun verdiende loon kregen. Deze eerste cowboyfilm sloeg in als een bom. De filmenthousiasten keken hun ogen uit. Het was een boeiende reportage van iets wat rond de eeuwwisseling nog wel eens plaats vond, het overvallen van een trein. Zelfs in 1905 stopten nog verschillende treinen voor de dreigende geweren van boeven, die in deze spectaculaire overvallen toch een weg van de minste weerstand zagen. De film had de Western ontdekt. En van dat moment was het bedje voor de cowboyfilms opgemaakt. Men had de formule gevonden en de ene Western na de andere verscheen op de filmmarkt. Ze leken wel heel erg veel op elkaar en soms kregen de regisseurs en producers, die elkaar van diefstal beschuldigden zo'n geweldige ruzie, dat zij vechtend over de stoffige grond rolden en een buitenstaander de indruk had dat men aan de een of andere realistische opname bezig was.

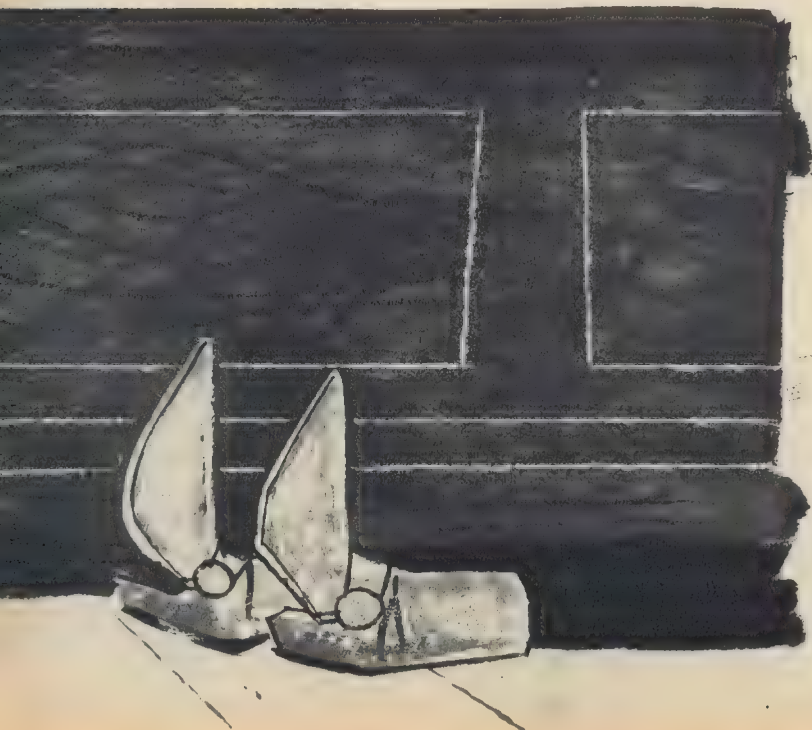
Helden-in-serie

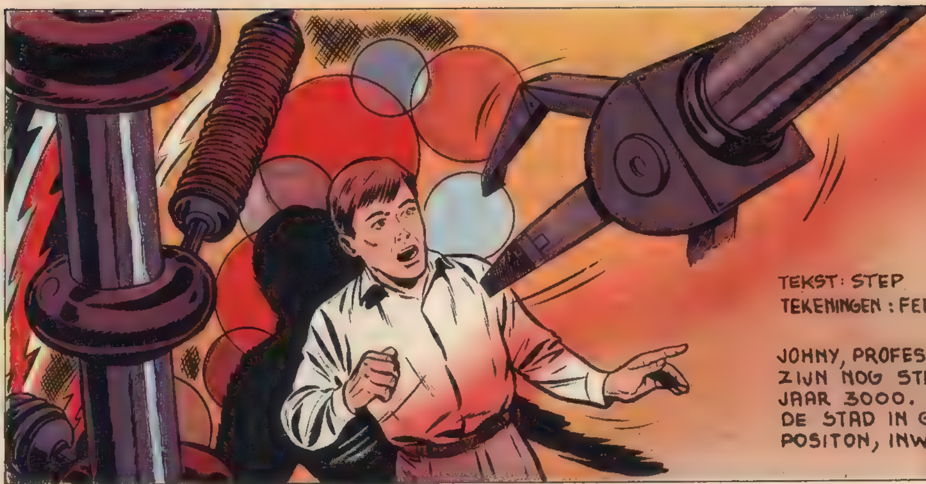
Aan een zekere Thomas Ince was het te danken dat er aan dit eerste, primitieve geploeter een einde kwam. Hij steeg boven alle concurrentie uit en maakte in de passende omgeving van Culver City een serie indrukwekkende Westerns, waarin de acteur William Hart triomfeerde als Rio Jim. In het spoor van Rio Jim traden Broncho-Billy, Anderson en Tom Mix. De laatste was van huis uit een echte cowboy en werd in de dagen van zijn grote populariteit overal met gejuich binnengehaald. Deze heldenseries kregen navolging. In een later stadium volgden dan nog Hoppalong-Cassidy, Gene Autrey en Roy Rogers op zijn gedresseerde paard Trigger en spelend op zijn glanzende gitaar. Het waren de laatste helden in serieverband. De Western kreeg een nieuwe stroming te verwerken en wel die van het machtige epos, het massale werk van honderden paarden, gillende Indianen en dappere cowboys. Tegenover zoveel geweld konden de eenzame helden het niet bolwerken. Zij werden finaal onder de voet gelopen. Regisseurs als John Ford en William K. Howard werden nu de koningen-van-de-Western. Zij regisseerden de omvangrijke werken met meesterhand en kozen met veel zorg hun sterren uit. En deze sterren kennen we allemaal nog. John Wayne en Gary Cooper ! Zij waren bijzonder geliefd als de ijzeren vechtjassen van het Wilde Westen, van de knusse en zanderige stadjes, van de geweldige rotsplateaus en de oneindige prairies. In hun gevechten telde een dode meer of minder niet mee. De pijlen snorden en de kogels floten. Het was in alle opzichten de Westernperiode van het grote rumoer.

Schiet maar raak

Ook deze periode is naar de achtergrond gedrukt. Er kwam een andere cowboy op het witte doek, een meer bedachtzaam type, die zijn trouw voor de viervoeter ruilde met een grotere belangstelling voor zijn vrienden of een aardig meisje. Het paard moest trouwens plaats maken voor een glimmende Cadillac, waarmee men ten slotte ook door het Wilde Westen kon rijden en vandaag de dag in Texas niet anders doet. Dat wilde, vaak rommelachtige, bloederige gedoe met duizend-en-een slachtoffers waar dan nauwelijks tijd voor een happy-end is, hoorde er niet meer bij. De Western werd veel overzichtelijker en het optreden van de cowboy wel doordacht. Het onbezonnen schiet-maar-raak kwam hoegenaamd niet meer voor. Veeleer had de schutter nu de neiging gekregen om eerst eens goed te overwegen of doodschieten nu wel noodzakelijk was en vaak genoeg bleef na het laatste definitieve schot nog een soort schuldgevoel achter. Dit stelde natuurlijk hogere eisen aan de cowboyfilm, wat tot het gevolg had dat de Westerns niet langer in groot aantal op de markt verschenen. Wel werd de kwaliteit beter en films als **Shane, High Noon** en **Man of the West** werden beroemd. Op dit hoge niveau lijkt het nu met de cowboyfilm gedaan te zijn. Zo af en toe druppelt er nog wel eens wat binnen, maar groots is het dan niet. De mannen die bij voorkeur Lazy Joe of Smoothy Jim werden genoemd, zijn verdwenen. Hun revolvers zwijgen. En de echte liefhebbers van de Westerns — die nog immer zeer groot in aantal zijn — betreuren dat ernstig. Zij houden van de Western, of die nu psychologisch verantwoord is of niet. De cowboyheld is in ieder geval een man die zij begrijpen kunnen, wiens daden zij te allen tijde goedkeuren en wiens doen en laten beslist meer tot de verbeelding spreekt dan het optreden van sterren in welk ander genre ook.

HAYE THOMAS

DE SCHIPBREUKELINGEN VAN HET JAAR 3.000.

De Opstand der Robots

TEKST: STEP
TEKENINGEN: FEDOR

JOHNY, PROFESSOR KEMPERS EN SAVARIN, EEN REPORTER, ZIJN NOG STEEDS OP DE PLANEET COSMONIA IN HET JAAR 3000. OP EEN MORGEN WANDELEN ZIJ DOOR DE STAD IN GEZELSCHAP VAN HUN VRIEND DOCTOR POSITON, INWONER VAN COSMONIA.

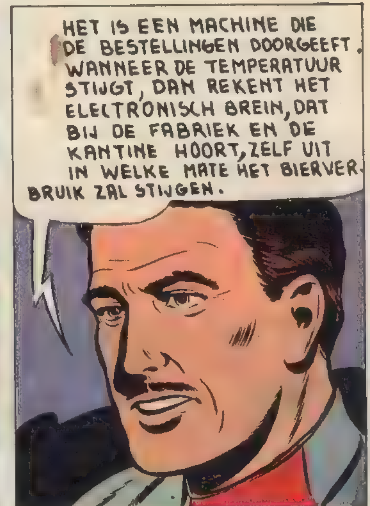

* ZIE: DE JACHT OP METEOROLIETEN, KUIFJE 35

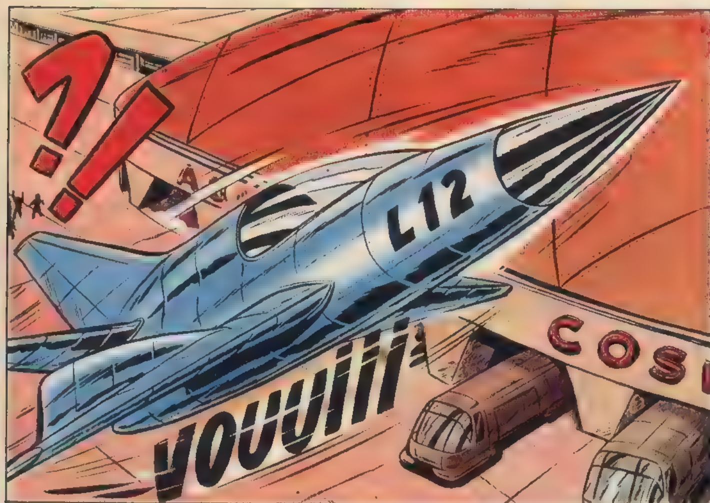

HET IS EEN ONBEMAND RUIMTETOESTEL DAT EVENEENS TOT DE FABRIEK BEHOORT. DIE TOESTELLEN WORDEN GELEID VAN UIT EEN CENTRAAL BUREAU. IK VRAAG ME AF WAAROM DAT TOESTEL NIET MEER GEHOORZAAMT..!

'T LIJKT ME ALLEMAAL ZEER VREEMD...

IK VOEL DAT WIJ NIEUWE MOEILIJKHEDEN TEGEMOET GAAN.

EN EEN OGENBLIK LATER...

HIER ZIJN WIJ IN DE KANTINE !

DE EMOTIE HEEFT ME HONGERIG GEMAAKT ! IK WOU WEL GRAAG EEN ROOMIJS HEBBEN...

EEN IJSJE ? ZEER GAARNE ! GEEF ME UW LEEFTIJD, DE OMTREK VAN UW TAILLE EN DE SAMENSTELLING VAN DE LAATSTE MAALTIJD DIE U HEBT GENOMEN...

WAT ?

MIJN BESTE VRIEND, DEZE EN NOG ENKELE ANDERE INLICHTINGEN WORDEN OP EEN STEEKKAART GESCHREVEN DIE DAN NAAR EEN MACHINE GAAT. DE MACHINE ZEGT WELK IJSJE HET BEST IS VOOR JE OP DIT UUR EN IN DE OMSTANDIGHEDEN WAARIN JE THANS VERKEERT.

IK VIND HET VEEL EENVOUDIGER ONMIDDELLIJK TE ZEGGEN: IK WENS VANILLE MET AARDBEIEN !

STOP ! STOP ! IK VROEG EEN IJSJE ! GEEN IJSBERG !

ZO GAAT HET REEDS SINDS VANMORGEN ! DIE MACHINE IS TOTAAL IN DE WAR !

DAT IS TE VEEL ! HET MAAKT ME ONGERUST !

KOM, WE MOETEN DE OORZAAK VAN AL DIE STORINGEN OPSPOREN...

VEEL VOLK ZIE JE HIER NIET !

MAAR IK ZEI JE TOCH DAT DE FABRIEK GEAUTOMATISEERD IS ! DE FABRICATIE EN DE CONTROLE, ALLES GAAT AUTOMATISCH !

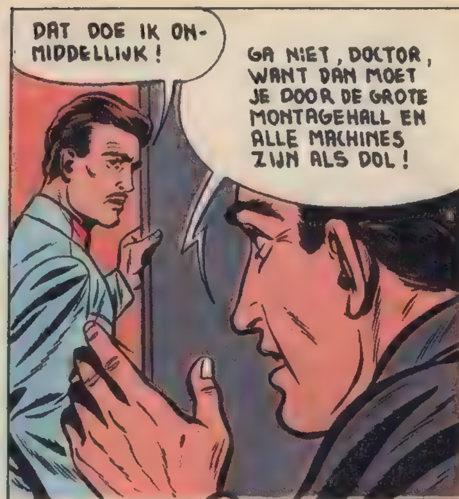
LUISTER EENS, DOCTOR !

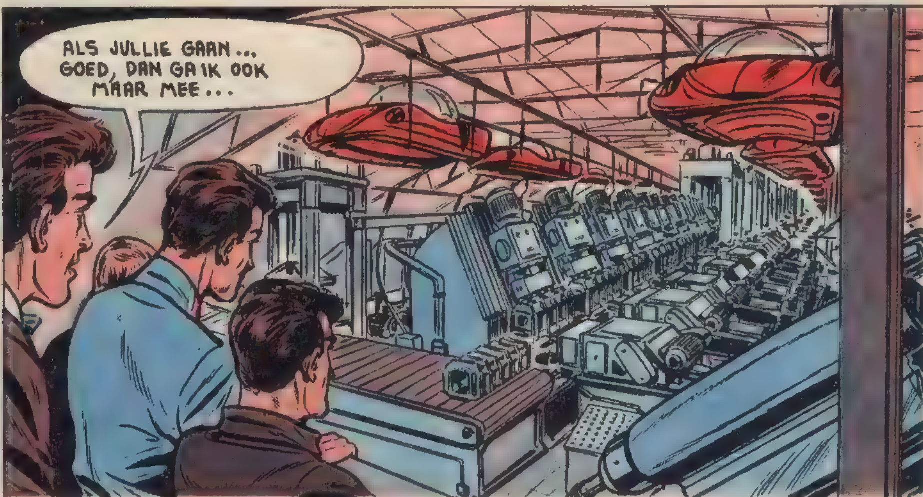
WOEOE OE OE OE OE

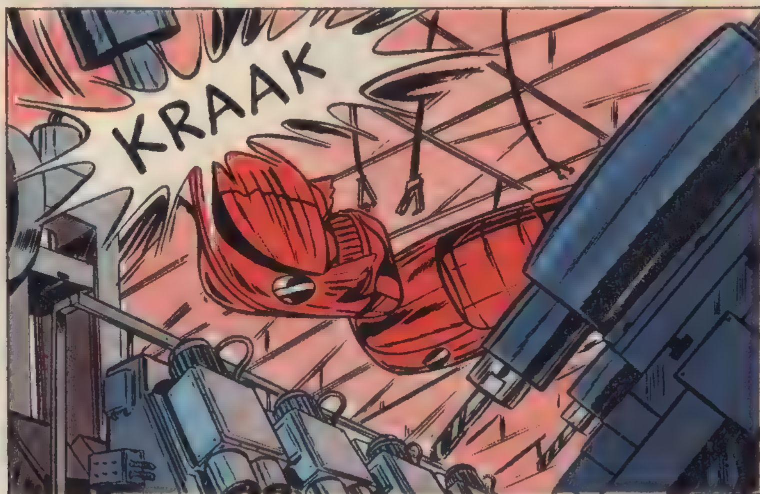
DAT IS DE ALARMSIRENE !

2

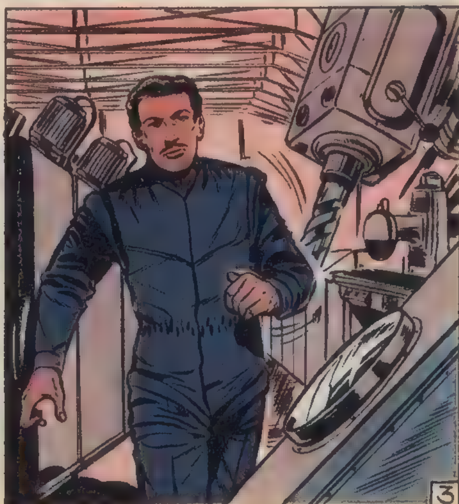

DE OORZAAK VAN AL DIE HERRIE LIGT IN HET GROOT EN CENTRAAL ELECTRONISCH BREIN. WIJ GAAN ER NAAR TOE!

WAT GEBEURT ER HIER?
WIJ WETEN HET OOK NIET! HET CENTRAAL ELECTRONISCH BREIN MOET GECONTROLEERD WORDEN!

DAT DOE IK ONMIDDELLIJK!
GA NIET, DOCTOR, WANT DAN MOET JE DOOR DE GROTE MONTAGEHALL EN ALLE MACHINES ZIJN ALS DOL!

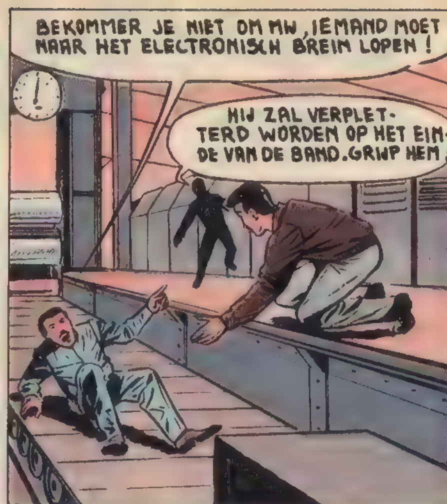
ALS DE ROBOTS ONS OVERMEESTEREN, IS HET MET COSMONIA GEDAAN!
IK GA MET JE MEE!
IK OOK!
?

ALS JULLIE GAAN... GOED, DAN GA IK OOK MAAR MEE...

AL DE MACHINES ZIJN RUSTIG EN NORMAAL!
NEEN, DAT IS SLECHTS SCHIJN! DE GANSE MONTAGEBAND WERKT IN OMGEKEERDE RICHTING!
KIJK!

KRAAK

IK MOET ER NAARTOE!

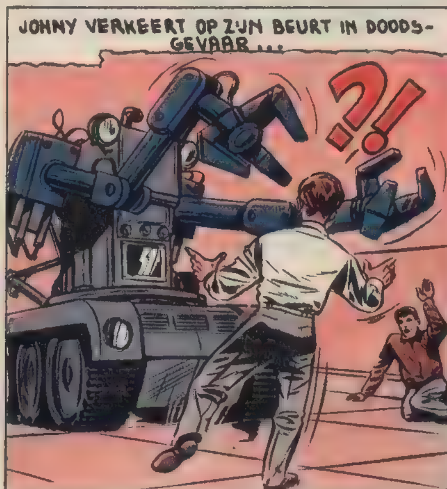
GINDS START HET GROOT ELECTRONISCH BREIN. IK VERONDERSTEL DAT DE INGENIEUR ZIJN POST VOOR ENKELE MINUTEN VERLATEN HAD EN ER NET OP DAT MOMENT ERGENS EEN STORING WAS!

3

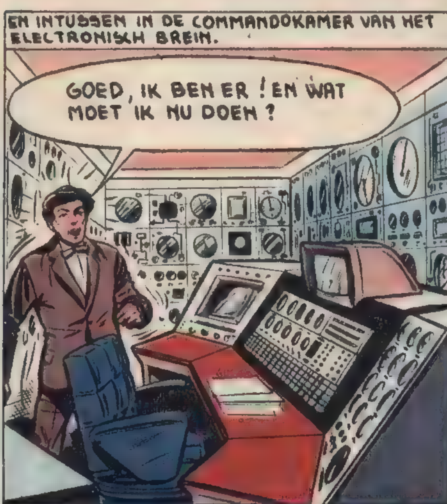

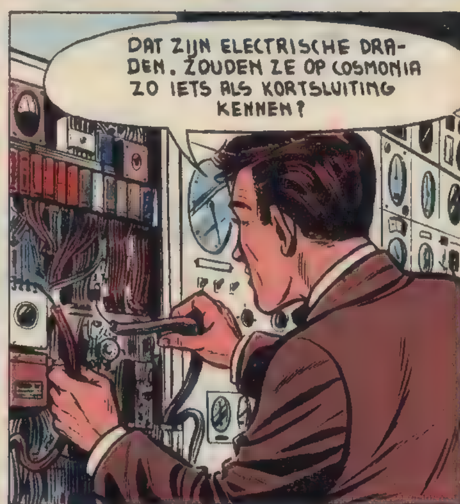

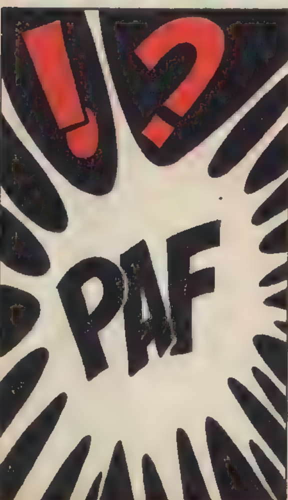

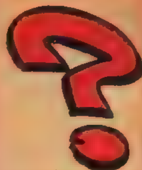

EINDE VAN DE EPISODE

IN DE GREEP

Ragnard had het bij het goede eind, toen hij voorspelde dat ze het niet makkelijk zouden hebben om de boeven te vinden.

Een vreemdeling? Er komen en gaan er hier elke dag een heleboel... Ik zag niemand die aan je persoonsbeschrijving beantwoordt!
Hartelijk dank, herbergier!

Ragnard drong nog verder aan.
Ik zei je toch dat ik niemand zag die gelijkt op de kerel die je zoekt!
Denk eens diep na!

Harald liep in gedachten verzonken naar zijn nachtverblijf...
BUITEN!
Hoe durf je eerlijke kooplui beschimpen, vlegel?

Maar het is Ragnard!

Ze namen het me kwalijk dat ik aandrong en toen ontstond er een kleine woordenwisseling.

We moeten er ons bij neerleggen!
We geven de achtervolging niet op! Ik ben er van overtuigd dat de kerel zich in de buurt bevindt! We moeten geduld hebben.

Intussen op de helling die de stad omgeeft...

Ik heb mijn doel haast bereikt!

Enkele minuten later...
Ik begon reeds te wanhopen!

De zaken verliepen niet zoals voorzien. Harald is een taai tegenstrever. Gelukkig dat ik hem eindelijk kwijt ben!
Ik bewonder je moed, doch ik ben bang dat je de zaak te rooskleurig inziet!

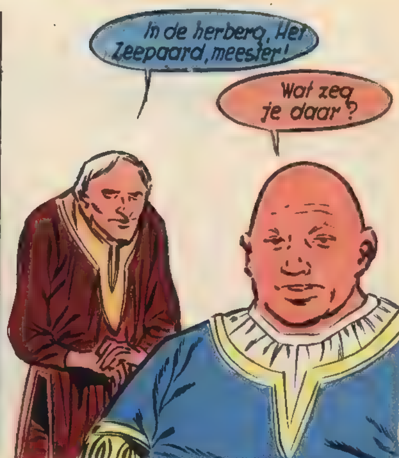
VAN DE ANGST

Harald achtervolgt de man die de juwelenkoffer van koning Helge heeft gestolen...

DOOR L. en F. FUNCKEN

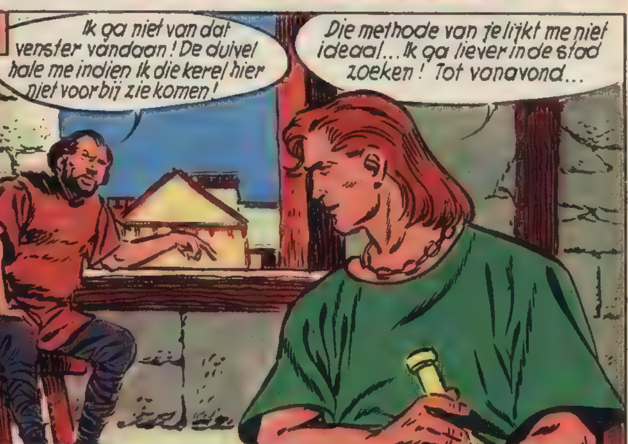

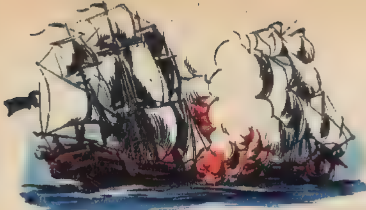

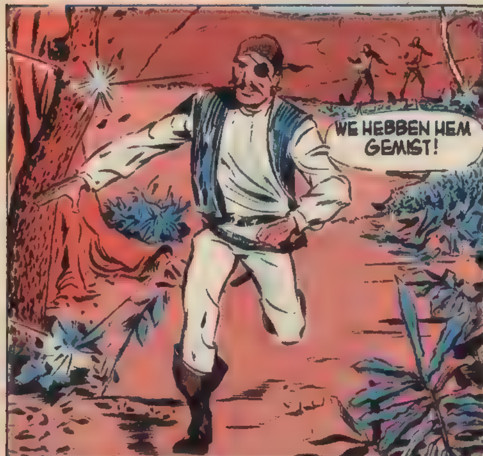

WORDT VOORTGEZET

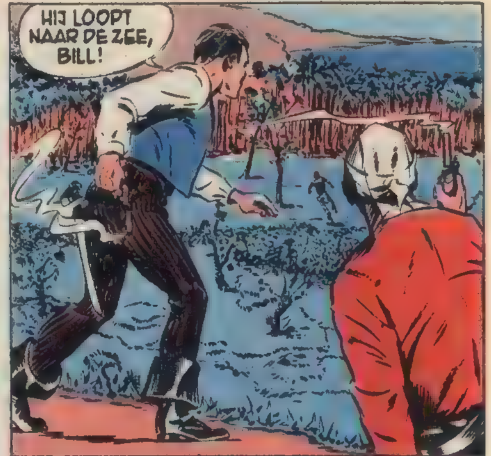

DE PIRATEN

Op bevel van Black Jack wordt Scario door twee mannen naar het woud

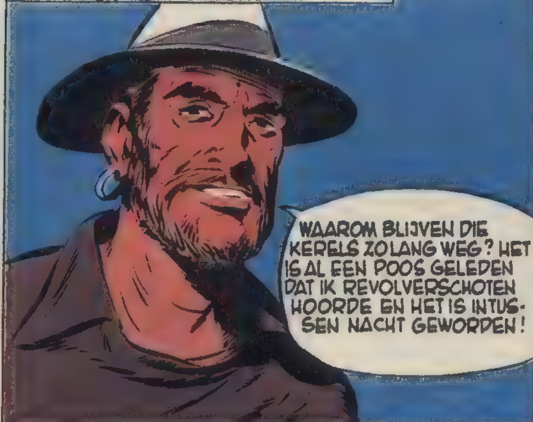

van de CARAÏBEN

DOOR RENÉ LEONARD

gevoerd, waar hij zal neergeschoten worden...

SCARIO LIET ZICH MET DE STROMINGEN VAN DE CARIBISCHE ZEE MEEDRIJVEN EN STRANDDE OP HET SCHILDPADEILAND. HET KLEINE EILAND WAS BERUCHT OM DE VELE AVONTURIERS DIE ER HUN PLEISTERPLAATS VAN GEMAAKT HADDEN EN DE XVIIe EEUW HAD GEEN GEBREK AAN OP AVONTUUR BELUSTE LUI.

WORDT VOORTGEZET

De MARINIERS vallen aan !

Verhaal door STEP
Geïllustreerd door W. VANCE

HET eerste dat men hen in het opleidingscentrum van Quantico (Virginië) leerde, was het verschil tussen wandelen en marcheren. De manier waarop de gewone burger de ene voet voor de andere zet, is niet de wijze waarop een marinier dat behoort te doen. Al zijn spieren en reflexen zijn gesmeed in een meedogenloze training en keiharde discipline. Het doel van deze oefeningen die de jongens 's avonds doodmoe naar het kamp deden terugkomen, was hen te leren hun persoonlijk streven en hun persoonlijk bestaan te vergeten en een gesloten eenheid, een gevechtsgroep, te vormen, zo sterk als een tank !

IK ben doodop, zei O'Brady op een avond terwijl hij zijn laarzen uittrok. Hij zat op zijn brits in de slaapzaal, omringd door zijn kameraden die net zo uitgeput waren als hijzelf, en weemoedig over de genoegens van het burgerleven zaten te dromen.

De rechterbuurman van O'Brady was een grote, blonde, nogal zwijgzame kerel die Scott heette. Terwijl O'Brady zat te piekeren, was Scott rustig bezig zijn spullen een voor een uit zijn ransel te halen om ze in het vakje boven zijn bed op te bergen.

— Ze overdrijven, zei O'Brady, vind jij ook niet, Scott ?

— Och !... Je weet wel dat ik me niet zo druk maak om de hele zaak, antwoordde Scott laconiek.

— Weet je wat ik ga doen ? zei O'Brady o p g e w o n d e n, ik smeer 'm ! Ja, dat doe ik ! Wat denken ze wel ! Ik ben hier gekomen om soldaat te worden, om te leren vechten, niet om me dagenlang te laten uitschelden door de een of andere halfbakken onderluit die ons alleen maar domme commando's geeft, of urenlang door het zand laat draven, en ons bovendien verplicht er uit te zien als opgedirkte circusapen. Nee ! dank je !

— Ach ! hou je kalm, zei Willie.

O'Brady, Willie's rechterbuurman, wilde echter van geen rede horen. Integendeel ! Willie's woorden hadden hem nog razender gemaakt. Zijn gezicht werd paars terwijl hij maar bleef bulderen en verwensen !

Sergeant Mac Leod kwam binnen, iemand had hem gezien en meteen stonden alle jongens in de houding naast hun britsen. De opgewonden O'Brady had hem echter niet zien aankomen en raasde nog steeds door. Als Mac Leod zijn woorden had kunnen verstaan, dan zou O'Brady die zelfde dag in de petoet zijn terecht gekomen en enkele recruten hadden al bij voorbaat leedvermaak om wat er nu ging gebeuren... Maar, Willie klopte O'Brady op z'n schouder om diens aandacht op zich te vestigen.

— Wat is dat hier voor 'n lawaai ? vroeg de sergeant.

— Niets, sergeant, O'Brady en ik waren maar wat aan het praten.

— Dan komen jullie morgen op rapport maar verder praten, begrepen ? Hij draaide zich nors om en liep weg.

O'Brady die er niets van had begrepen keek Willie vragend aan.

— Je kunt beter een volgende keer je mond houden, zei Willie.

— En of ! viel Scott hem bij, je krijgt er alleen maar narigheid door. Enfin, ik zal ze morgen zeggen dat ik er ook aan meedeed. Als wij de verantwoordelijkheid met z'n drieën delen, komen we er misschien ieder met twee dagen arrest af.

— Nu bedankt, zei O'Brady, op jullie kan ik aan !

Vanaf die dag waren zij gezworen kameraden. Zij aan zij ondergingen zij de zware marinierstraining. Zij leerden boksen, judo, strategie, camouflage en vechten met de bajonet. Samen deden zij mee aan landingsoefeningen en helicoptermanoeuvers. Zij leerden schieten met revolvers, geweren, machinegeweren en bazooka's. Zij leerden hoe men moest omgaan met vlammenwerpers en kanonnen en begrepen ten slotte dat de marinier zo'n beetje het manusje-van-alles is in het moderne Amerikaanse leger, waarin het marinierscorps niet minder dan 125 verschillende taken heeft te vervullen. Zij maakten nachtmarchen, 's winters, tot hun middel in het modderige water van Ribbon Creek. Zij leerden dat het Marinierscorps getraind is om alle aanvals- en verdedigingswapens te gebruiken die door de mens zijn uitgevonden sedert hij voor de eerste keer op de slechte gedachte kwam zich met zijn medemensen te meten. Alle wapens, van naakte vuist tot atoombom, via zakmes en vliegdekschip zijn geoorloofd voor het Marinierscorps !

Scott, O'Brady en Willie, die de training samen hadden meegemaakt, zag men nu nooit meer alleen. Scott was er niet spraakzamer op geworden, Willie bleef de goedhartige, brave kerel en — wanneer hij moe was — kon O'Brady nog altijd flink mopperen. Maar toch was er iets nieuws in hun leven gekomen dat dit harde bestaan beter deed aanvaarden : vriendschap.

Kom mee naar pagina 24

Dan is er in geslaagd aan zijn achtervolgers te ontsnappen. Hij maakt zich klaar om te landen op de plaats door zijn vijanden aangeduid...

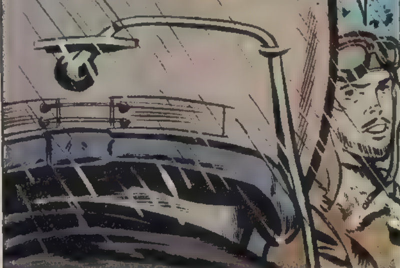
Het Geheim van

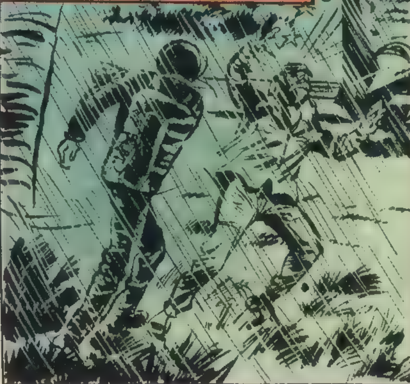

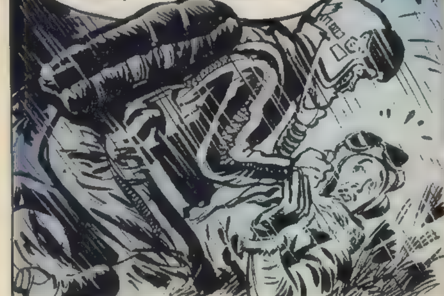

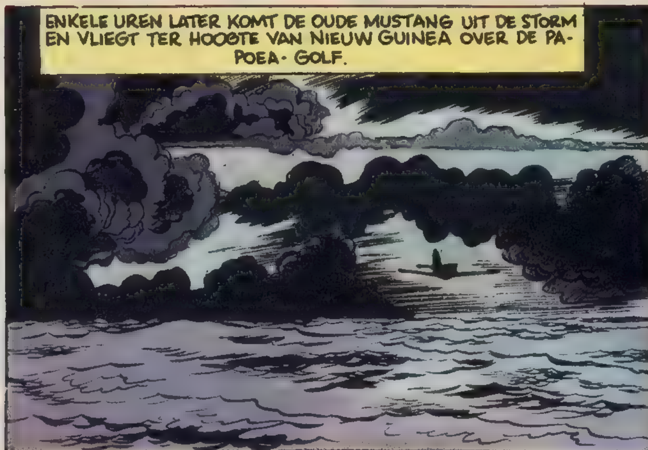

DAN COOPER

A. Weinberg

WORDT VOORTGEZET

DE MARINIERS VALLEN AAN !

vervolg van pagina 21

ZIJ waren leden van een grote familie geworden : het Mariniers-corps. Zij kenden nu het roemrijke verleden, de tradities van moed en zelfopoffering en de wapenfeiten die deze elite-eenheid had vergaard sinds de heuglijke dag in 1776 toen ze, onder de neus van het Engelse garnizoen van New Providence in de Bahamas, 600 vaten kruit en 57 kanonnen wegkaapte. De drie vrienden waren fier en gelukkig deel uit te maken van het legendarische Marinierscorps dat sinds twee eeuwen aan iedere slag, waarin de Verenigde Staten waren betrokken, had deelgenomen.

Daarbij kwam nog, dat zij met z'n drieën, te midden van het Marinierscorps hun gesloten groepje vormden, tegelijkertijd versmolten met de grote eenheid en toch apart van hetgeen hen omringde. De vriendschap die hen verbond, versterkte nog de band tussen hen en het corps. Zij waren kameraden voor het leven.

Tenminste dat dachten zij, maar het noodlot beschikte anders...

O'Brady was erg gehecht aan zijn kleine bezittingen. In zijn kastje bewaarde hij zorgvuldig de koppel die hij voor het eerst wilde aandoen op de paradedag. Toen die dag eindelijk aanbrak, en hij het blauw met rood afgezette paradeuniform, dat de mariniers sinds de slag van Chapultepec in 1847 dragen, wilde aandoen, was de koppel verdwenen.

— Willie, heb jij mijn koppel geleend ?

— Ik niet, echt niet...

— Kom nou ! de beste moppen zijn het kortst, geef op !

— Maar als ik je nou zeg...

O'Brady was noch geduldig noch begrijpend, zijn gezicht werd hoogrood wat bepaald een slecht teken was en hij balde zijn vuisten.

— Andermans spullen verstoppen, dat is zeker weer een van je lievelingsgrapjes, hè ! Maar vandaag vind ik het niet lollig, als je me niet onmiddellijk mijn koppel teruggeeft, gaat het mis !

De anderen moesten tussenbeide komen om te beletten dat zij zouden gaan vechten. De koppel werd nooit teruggevonden en O'Brady bleef overtuigd dat Willie hem had ingepikt.

Onder een blauwe hemel, zag de parade, die, die ochtend op het exercitieveld van Quantico werd gehouden er zeer stijlvol uit. Maar de dag die voor de drie kameraden, glorierijk en vol vreugde had moeten zijn, werd door hun onenigheid van al zijn glans beroofd. De generaal stond op de tribune voor het gedenkteken. Hij hield een toespraak waarin hij sprak over de goede geest in het Marinierscorps, over de saamhorigheid en de moed die de leden van deze eenheid onderling verbonden. Voor de drie jongens waren het echter alleen maar holle woorden. Vanmorgen was de band tussen hen verbroken en het zou heel wat méér dan redevoeringen kosten om die band weer aan elkaar te lijmen.

Niets was meer zoals vroeger. Willie en O'Brady begrepen heel goed dat hun twist om zo'n kleinigheid volkomen onredelijk was, en zij probeerden dan ook geen wrok voor elkaar te koesteren. Scott, die er tussenin stond, deed zijn best om het geschil weer bij te leggen. Maar er was iets veranderd, en zij merkten alle drie weemoedig dat zij elkaar niet meer zo konden waarderen als vroeger en dat hun gevoelens tegenover de anderen ook niet meer waren als te voren. Zij gingen minder samen uit, en men zag ze in de kantine ook niet zo vaak meer naast elkaar zitten. Ieder zocht nieuwe vrienden. Hun wegen liepen uiteen.

Hun persoonlijke wegen mochten dan scheiden, het noodlot van het corps waar zij deel van uitmaakten, bracht hen zes maanden later alle drie aan de oever van de Imjin. De naam van deze Oosterse rivier die niemand op dat ogenblik kende, stond ineens op de voorpagina's van alle dagbladen. Er was in dat hoekje van Azië oorlog uitgebroken en, zoals altijd, waren de mariniers als eersten naar de gevaarlijkste voorposten gestuurd.

Het regende over de Imjin. Bommen vlogen krakend met gierend geluid in de plassen zodat de modder even hoog opspatte als de bomscherven.

Ondanks dat hels lawaai, hing er een beklemmende stilte in de lucht. Een vaag ongekend gevaar hing dreigend over de door regen doorweekte heuvels. Met hun vingers om de trekkers van hun machinegeweren, zaten de soldaten, die zich ingegraven hadden, roerloos en voor de vijand onzichtbaar, gespannen op wacht.

In een van de loopgraven, zaten ook O'Brady, Scott en Willie samen met hun afdeling, roerloos en verkleumd te wachten.

Plotseling gaf sergeant Mac Leod een teken. Er bewoog iets in het hoge gras en ineens kwam een horde kleine gele mannetjes schreeuwend op de machinegeweren van de mariniers afgestormd.

De Amerikanen hielden een ruime poos stand, maar dan kwam het ogenblik waarop zij terrein moesten prijsgeven en terugtrekken. Willie rende gebukt over de modderige grond waar het kogels en water regende. Op zo'n ogenblik voelt men zich eenzaam. Hij was weliswaar omringd door de anderen, maar toch voelde hij zich alleen en verlaten. Toen een makker rechts van hem viel, merkte hij het wel, maar rende door. Hij besefte dat het O'Brady was die hij had zien vallen, en begon nog harder te rennen. Hij voelde hoe de vijand hem achterna zat. De kogels om hem heen floten een verschrikkelijke dodenmars. Nee, hij kon niet stoppen, de achterblijvers moesten hun eigen boontjes maar doppen. Deze gedachte was amper bij hem opgekomen of daar bleef hij al staan en maakte rechtsomkeer. O'Brady lag op zijn rug, met open mond en gesloten ogen. Toen Willie zich over hem heenboog voelde hij iemand naast zich staan. Hij keek op en zag dat het Scott was. Scott was kennelijk op dezelfde gedachte gekomen als zijn kameraad.

— Hij lijkt niet zo ernstig gewond, wij halen hem er wel uit.

Zij namen O'Brady ieder aan een kant onder de arm en sleepten hem weg.

Al struikelend en vallend renden zij over het oneffen terrein. Bij iedere pas gevoelden zij de vijand naderkomen. Het zou zo gemakkelijk zijn de gewonde, die hun vlucht vertraagde, aan zijn lot over te laten maar zij dachten daar geen ogenblik aan.

Onder aan de heuvel, kwamen zij een gepantserde gevechtsgroep tegen die in tegenovergestelde richting de heuvel opreed. Het tegenoffensief was begonnen, zij waren gered ! Zij lieten O'Brady aan een groep ziekendragers over en gingen op zoek naar hun afdeling die zich in de stromende regen hergroepeerde.

Zij keken elkaar aan en Willie knipoogde tegen Scott ; zij wisten dat zij weer drie gezworen kameraden waren. Willie dacht aan de spreuk van de mariniers die hij zo vaak aan de voet van het gedenkteken te Quantico had gelezen : « SEMPER FIDELIS »... Altijd trouw !

EINDE

Ten tijde van de Sansculotten

TEKST: Y. DUVAL

TEKENINGEN: L en F FUNCKEN

IN 1793, IN DE VOLKSWIJK NABIJ DE TEMPLE TE PARIJS...

BATALJON VAN ST SEVERIN "DE EENDRACHT MAAKT ONZE MACHT"

BURGERS, LEES DE LAATSTE BERICHTEN. NIEUW COMPLOT VAN DE EMIGRANTEN!

DAG, AZOR!

DAG, MEVROUW THERESE!

DAG, JONGENS! DAAR ZIJN JULLIE DAN.

BATALJON VAN ST. GERMAIN · L'AUXERROIS "HUN EENDRACHT MAAKT HUN MACHT"

(1) ALDUS GENOEMD OMDAT ZIJ GEEN CULOTTES - KNIEBROEKEN DROEGEN, ZOALS DE HOGERE STANDEN, MAAR LANGE BROEKEN.

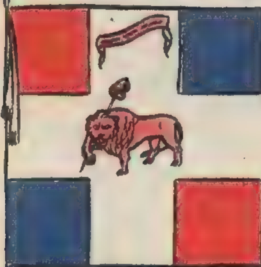

DRIE KOPSTUKKEN VAN DE FRANSE REVOLUTIE:

HET BATALJON VAN ST. NICOLAS DU CHARDONNET

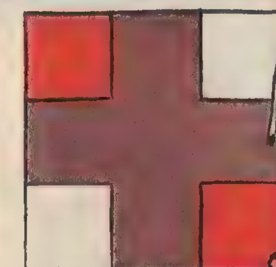
DANTON
1759 - 1794.

MIRABEAU
1749 - 1791

ROBESPIERRE
1758 - 1794.

BATALJON DER CORDELIERS.

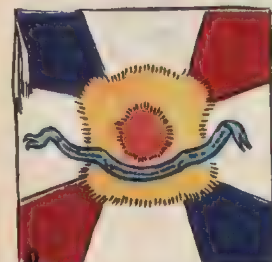

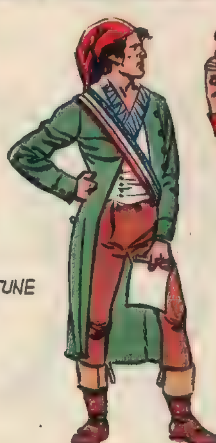

ENKELE KARAKTERISTIEKE PERSONAGES UIT DE TIJD DER FRANSE REVOLUTIE.

BATALJON VAN STE OPPORTUNE
"DE WET - LEVEN EN STERVEN VOOR HAAR".

LID VAN DE FRANSE COMMUNE

LID VAN DE CLUB DER JACOBIJNEN

AMBTENAAR VAN DE TEMPLE (STAATSGEVANGENIS)

LID VAN EEN REVOL. AFDELING.

BATALJON VAN ST MARCEL
"DE DOOD OF DE VRIJHEID"

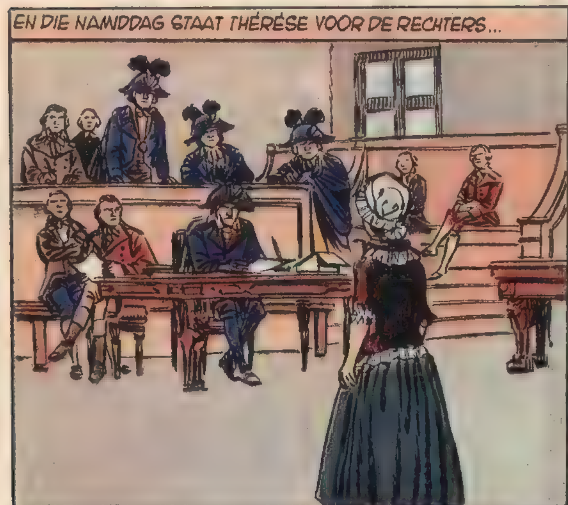

NEEM DEZE VIER PAGINA'S UIT KUIFJE: ZE

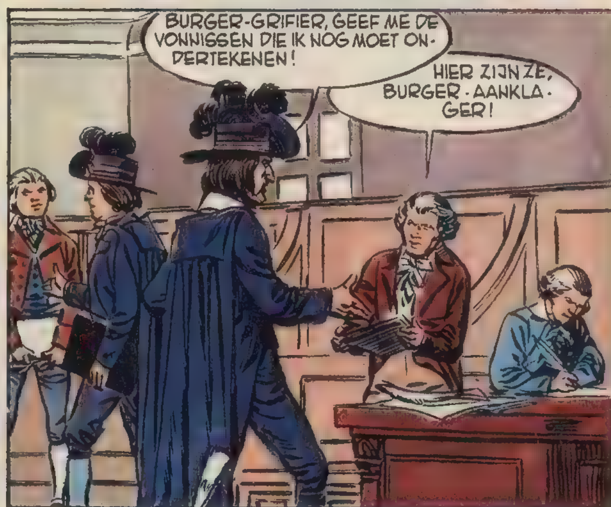

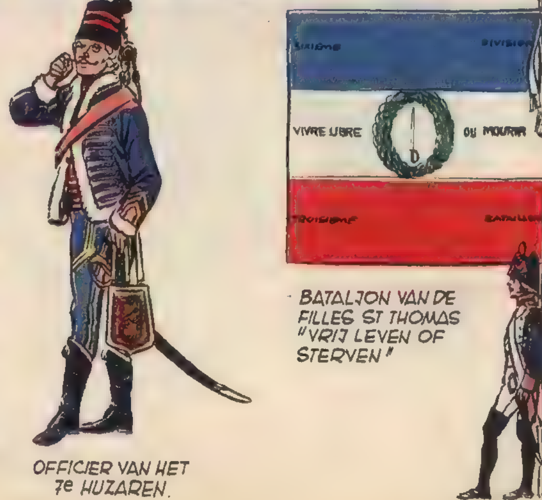

BATALJON VAN DE BLANCS-MANTEAUX "VRIJ ONDER EEN KONING-BURGER"

FRANSE UNIFORMEN TIJDENS DE REVOLUTIE: FUSELIER

JAGER

TROMMELAAR

OFFICIER VAN HET 7e HUZAREN.

BATALJON VAN DE FILLES ST THOMAS "VRIJ LEVEN OF STERVEN"

ORMEN EEN PRACHTIGE DOKUMENTATIE !

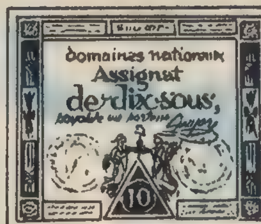
BATALJON VAN ST GERMAIN DES CHAMPS "IK WAAK OVER HET VADERLAND"

EEN BORD VERSIERD MET DE GUILLOTINE.

UURWERK IN DE MODE TIJDENS DE REVOLUTIE.

EEN ASSIGNAAT

BATALJON VAN LA PLACE DES VICTOIRES "ZIJ ZULLEN NOOIT VERWELKEN"

PIJPEKOP DIE DE VORM HEEFT VAN EEN PHRYGISCHE MUTS (1)

DE TIEN VAANDELS DIE DEZE PAGINA'S VERSIEREN WERDEN GEKOZEN TUSSEN DE EMBLEMEN VAN DE ZESTIG BATALJONS VAN DE NATIONALE GARDE VAN PARIJS, DOOR LAFAYETTE OPGERICHT IN 1789.

(1) SYMBOOL VAN DE VRIJHEID, OOK JACOBIJNENMUTS GENOEMD.

Volgende week : DE SCHRIJVER-PILOOT SAINT-EXUPERY

Jongens en Wetenschap

EEN VERZAMELING VAN 12 BOEKEN DIE JE MOET LEZEN EN BEZITTEN !

Sport — Ontdekkingsreizen — Techniek — Knutselwerk — Avonturen — Uitvindingen — Denkpuzzels Alle onderwerpen, die jongens en meisjes boeien, kan men vinden in de reeks **JONGENS EN WETENSCHAP.** Het is de moderne collectie voor de moderne jeugd ! 12 boekdelen zijn reeds verschenen. Ieder boekdeel kost : **90 F** — Formaat : 24 × 16 cm. Meer dan 200 pagina's, overvloedig en mooi geïllustreerd met foto's en tekeningen, onder fraai en kleurrijk geïllustreerd omslag.

Hier enkele hoofdstukken uit deze boeiende reeks :

Verraad in het laboratorium (Deel II) — Het terrarium (Deel V) — Een eigen elektriciteitscentrale in huis (Deel VI) — Achter de schermen van het filmgeluid (Deel VII) — De geluidsmuur (Deel VIII) — Kampeer zoals een ware Robinson (Deel X) — Hoe Louis Armstrong de grootste jazztrompetter werd (Deel XII), enz., enz.

VERKRIJGBAAR BIJ ALLE BOEKHANDELAARS

BESTELBON — Uit te knippen en onder omslag terug te sturen naar DAPHNE-UITGAVEN, Mageleinstraat 26, Gent.

Naam : ....Voornaam : ....

Volledig adres : ....

....

wenst volgend(e) boek(en) uit de reeks JONGENS EN WETENSCHAP te ontvangen : Nummer(s) .... en zal betalen aan postbode — per postgiro — per maandelijkse stortingen van .... (minimum 90 F per maand) op Prk 391.432 (Boekhandel Dubrulle) — Mageleinstraat, 26 GENT.

KOSTELOZE DOCUMENTATIE

Ik wens gratis de geïllustreerde folder betreffende de verzameling JONGENS EN WETENSCHAP te ontvangen.

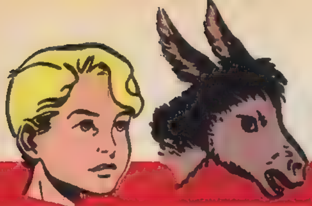
NAAM : ....

VOORNAAM : ....

VOLLEDIG ADRES : ....

....

....

HET GEVECHT

Teddy en Maggy zijn aangekomen in een kamp en zullen bij de wederopbouw van een

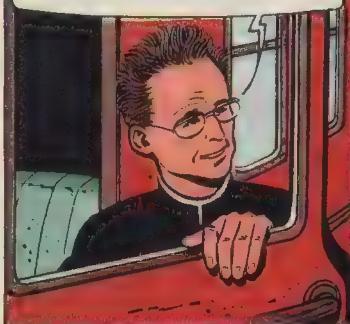
IN DE BERGEN

EEN AVONTUUR van POM en TEDDY

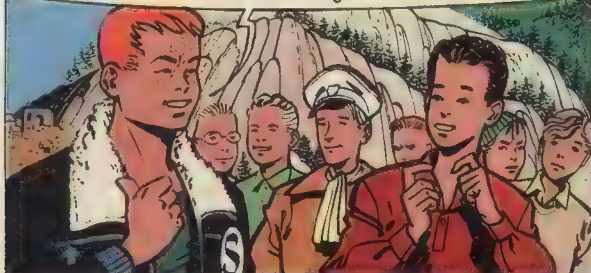
DOOR F. CRAENHALS

Oostenrijks dorp helpen. Maar in de buurt zijn er mannen die snode plannen koesteren...

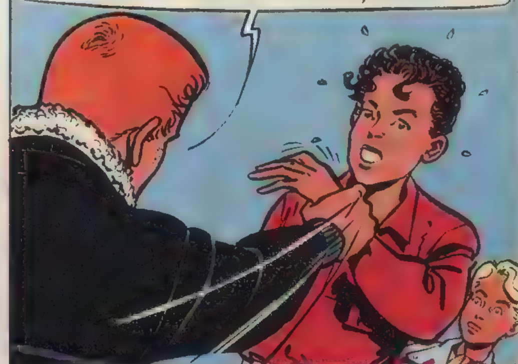

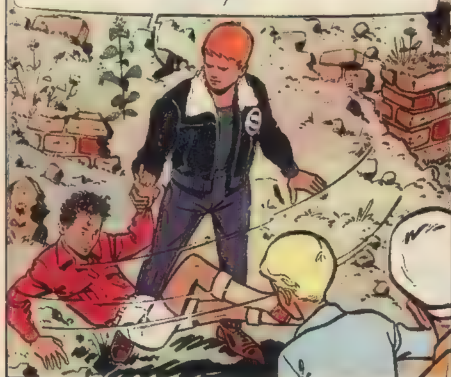

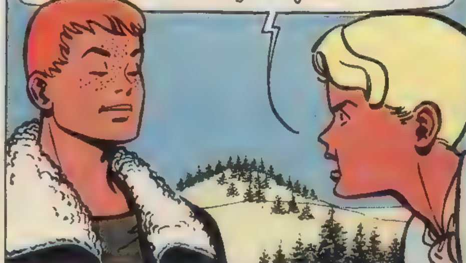

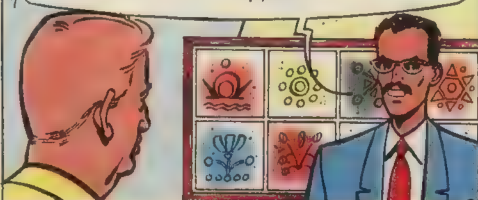

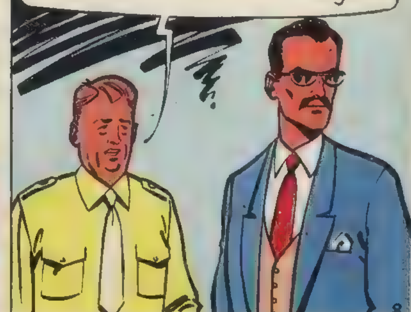

WORDT VOORTGEZET

Century Pictures presenteert Sean Flyn in :

DE ZOON VAN

KAPITEIN BLOOD

Een film van Tulio Demicheli met Ann Todd

ROBERT, DE ZOON VAN DE BEROEMDE KAPITEIN BLOOD, IS EEN JONGEMAN DIE DOL IS OP AVONTUREN EN DE GANSE WERELD ZOU WILLEN VEROVEREN. ZIJN MOEDER WENST DAT HIJ NAAR LONDEN GAAT OM TE STUDEREN.

OM haar doel te bereiken wendt zij een list aan. Ze zegt aan haar zoon dat de boot waarop hij inscheept een reis rond de wereld zal maken. In werkelijkheid vaart de boot naar Londen.

Nauwelijks in zee wordt het schip overvallen door de piraten van kapitein Malagon, gezworen vijand van kapitein Blood. Ook Robert wordt gevangen genomen, maar kan, dank zij de hulp van Timothy Thomas, een oude vriend van zijn vader die hij op het piratenschip ontmoette, ontsnappen. Hij gaat dan op zoek naar Oglethorpe, een oudgediende van kapitein Blood die een herberg heeft.

Robert, Timothy en Oglethorpe slagen er met de hulp van nog enkele getrouwen in het piratenschip te overmeesteren. De zoon van kapitein Blood wordt eenparig tot kapitein uitgeroepen. Zij steken in zee, ontmoeten een boot waarop slaven worden gevangen gehouden en zij bevrijden deze laatsten. Tussen die slaven zijn er mensen die werkten op de plantage van Arabella, moeder van Robert. Het is inderdaad zo, dat de gouverneur van de streek waarin de plantage zich bevindt handel drijft in slaven. De jongeman en zijn vrienden besluiten de gouverneur zijn verdiende straf te geven.

Op het ogenblik dat zij de aanval inzetten, wordt de streek geteisterd door een geweldige aardbeving. Alleen een deel van het hoger gelegen stadsgedeelte blijft gespaard.

Er zijn nog een heleboel andere avonturen die je ongetwijfeld zullen boeien. En het einde? Vanzelfsprekend is er een happy-end, maar dat verklappen wij je niet. Ga liever zelf kijken naar de zoon van kapitein Blood!

MODELLUCHTVAART VOOR IEDEREEN !

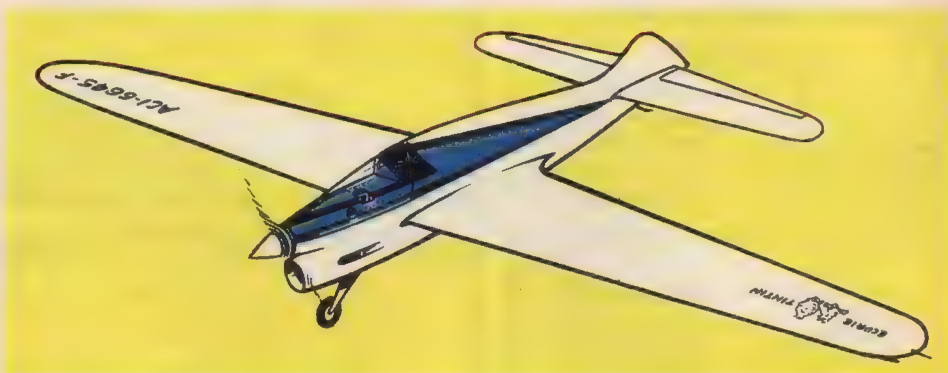
IN onze laatste artikelen gewijd aan de rondvlucht, hebben wij over het besturingsprincipe gesproken, een racetoestel onderzocht en het kunstvliegen gedetailleerd. Er bestaat echter nog een andere klasse wedstrijdvliegen, nl. : Team Racing.

Team Racing is een snelheidswedstrijd tussen drie vliegtuigen die in dezelfde cirkel rondvliegen.

De vliegtuigjes waarvan men de motor van te voren heeft warmgedraaid, worden op gelijke afstand van elkaar in een cirkel op het circuit geplaatst. Gehurkt zitten de piloten in het midden van de cirkel vol spanning op het startsignaal te wachten. Wanneer dit is gegeven, werpen de mecaniciens zich op de toestellen, starten de propellers en het eerste vliegtuig springt de lucht in, gevolgd door de twee andere.

Al spoedig begint het snelste vliegtuig de andere twee in te halen, waarbij de piloot met behulp van kabels en handvat zijn toestel boven die van zijn tegenstander stuurt. De maximum hoogte voor deze moeilijke handeling mag de 5 meter niet te boven gaan, terwijl de gebruikelijke vlieghoogte 2 à 3 meter bedraagt. De kabels zijn 15,92 m lang waardoor de vliegtuigjes een weg van 100 m in één rondvlucht afleggen. Eén wedstrijd bedraagt 100 rondvluchten, dus 10 km. De tank heeft slechts een maximum toegestane inhoud van 10 cm3 waardoor deze afstand dus niet kan afgelegd worden zonder bij te vullen.

Het vliegtuig dat het eerst de 100 ronden passeert, wint de wedstrijd. De laatste rekords liggen onder de 4 minuten 50 sekonden dit betekent een gemiddelde snelheid van 125 km per uur waarbij soms topsnelheden van 180 km per uur worden bereikt.

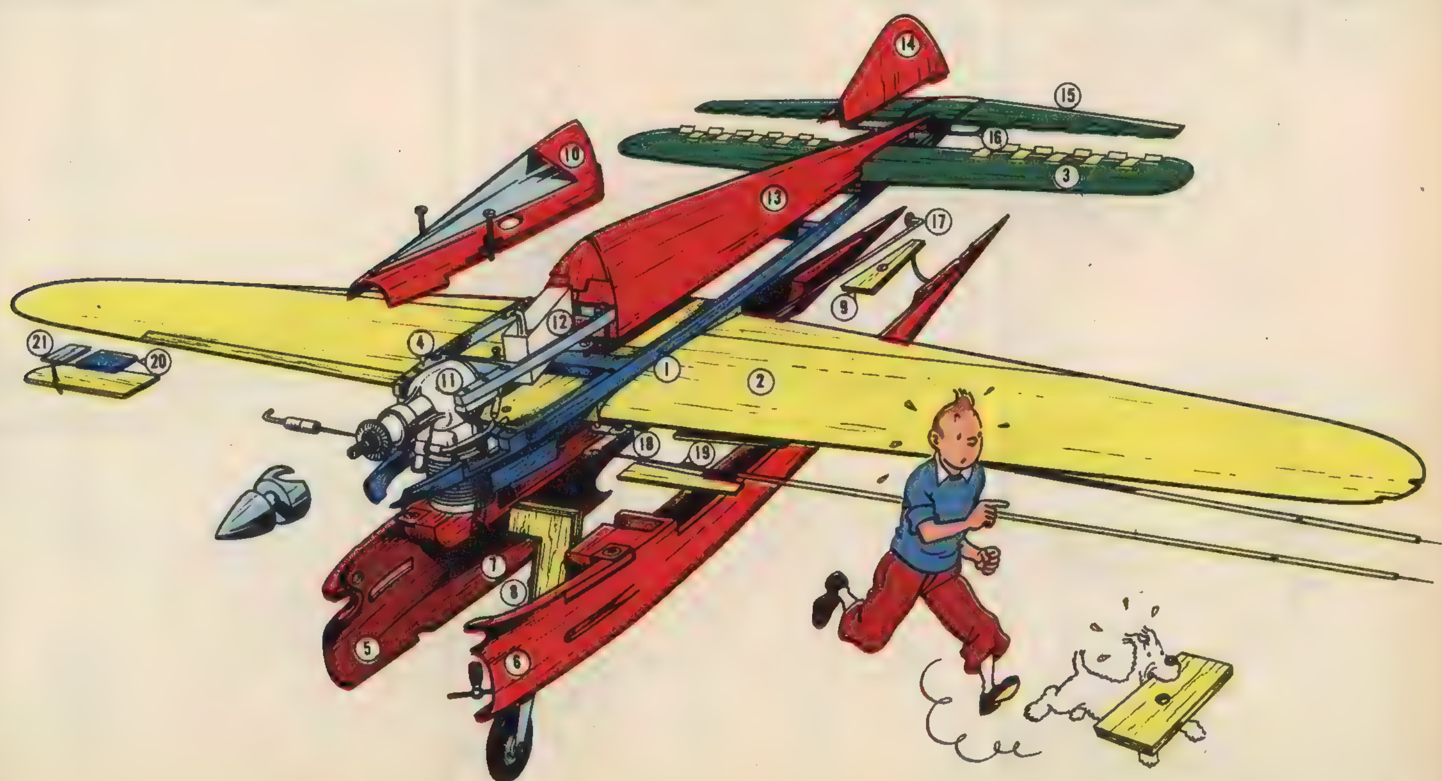
Laten wij hieraan toevoegen dat het reglement het volgende voorschrijft : het dragend oppervlak van de toestellen moet minstens 12 dm2 zijn, de doorsnede van de romp gemeten in het midden 39 cm en de vliegtuigjes mogen niet meer dan 700 gr wegen. Met deze spectaculaire wedstrijdklasse kan de aspirant modelbouwer slechts voorzichtig te werk gaan, want ze vraagt grote bouwervaring, een grote handigheid in het besturen en bovendien een grondige motorkennis.

Wij stellen jullie het Belgische kampioenstoestel 1962 voor dat reeds klassiek is geworden.

De vleugels (2) en het hoogteroer (3) zijn op een kern (1) van hard hout (beuk) bevestigd. Aan de overkant is de motor opgehangen in een als slede uitgevoerd draagstel in Dural (4). Het onderste gedeelte van de romp bestaat uit 2 zijkanten (5 en 6) die uit twee blokken balsahout zijn gesneden.

Let op het kanaal (7) voor de koeling van de motor, de wijze waarop het eenwielige landingsgestel (8) is aangebracht evenals de staartsteun (9). Wanneer de halve romp is samengevoegd wordt hij onder de beukehouten kern gelijmd. Het bovenste gedeelte van het toestel omvat de kap (10) die de motor (11) bedekt en de tank (12). Het achterste gedeelte (13) wordt uit een blok gesneden, vervolgens uitgehold en het eindigt in het kielvlak (14). De beweegbare klep (15) van het hoogteroer wordt bestuurd via een hefboom (16) en bewogen met een stang (17) die op haar beurt in beweging wordt gebracht door het draaien van de driearmige pal (18) met behulp van de kabels (19), die door een vleugel heen lopen en met het stuurhandvat zijn verbonden.

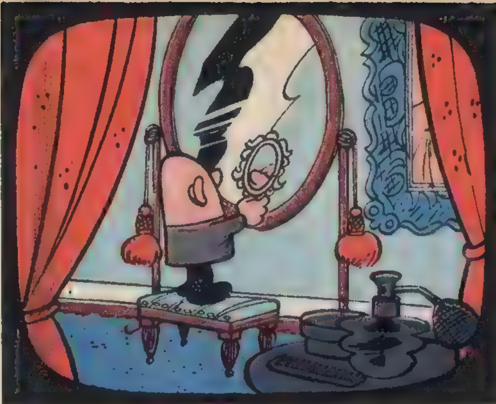
Om het gewicht van de kabels te overwinnen wordt de buitenvleugel verzwaard (20) en tijdens het bijvullen door een steun (21) beschermd.

PROFESSOR TWIST GAAT NAAR HET CIRCUS

DOOR PONSKE

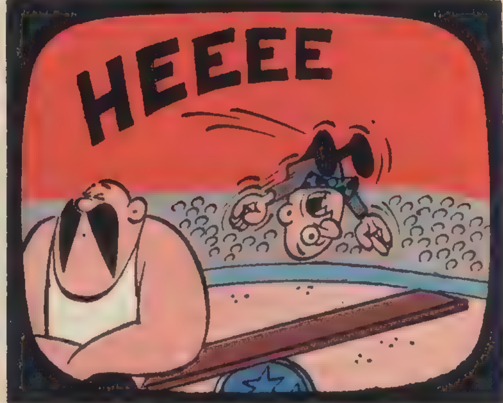
ONZE TV-STRIP

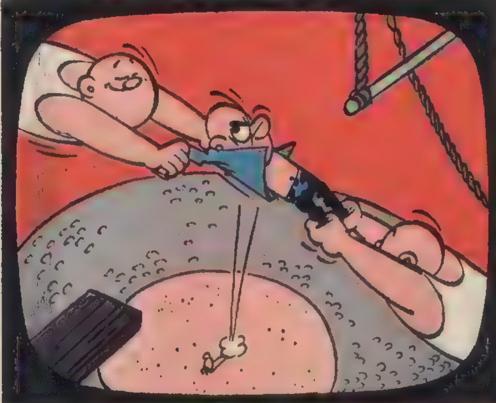

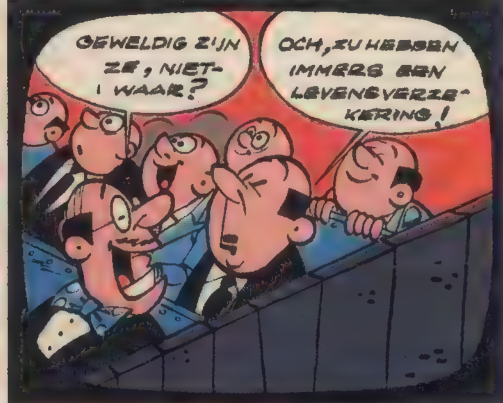

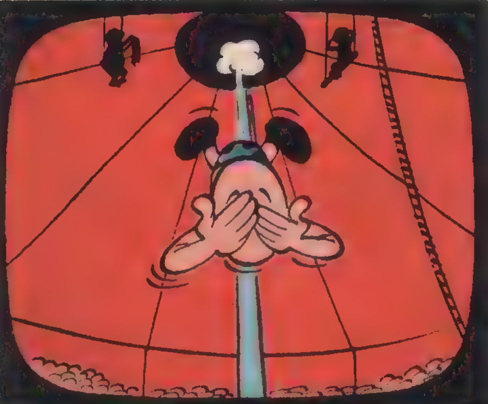

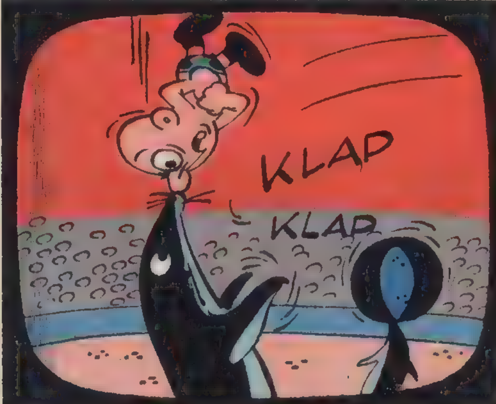

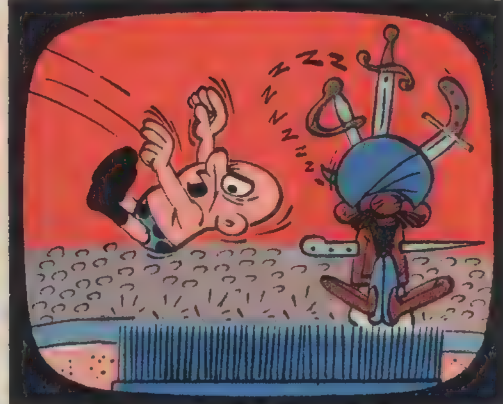

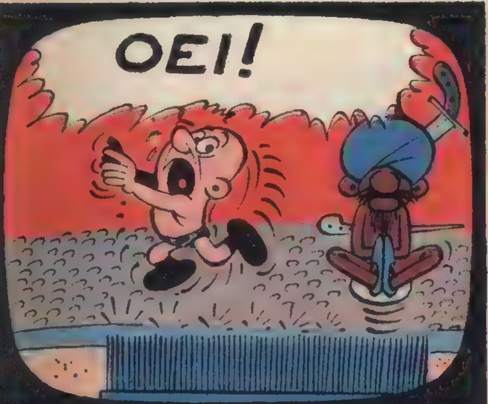

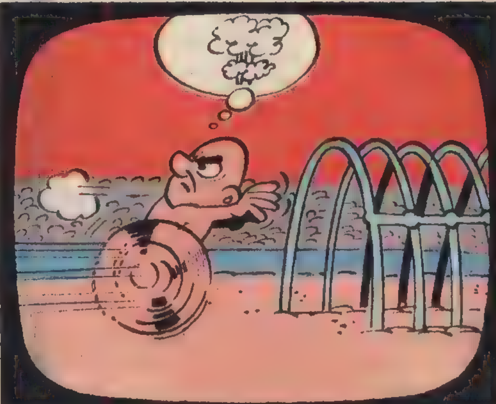

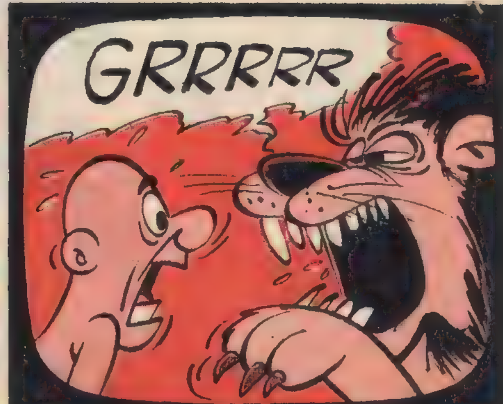

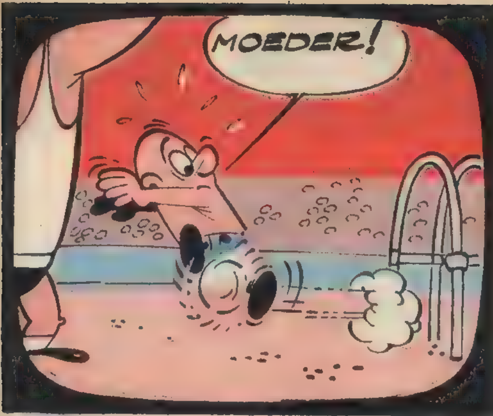
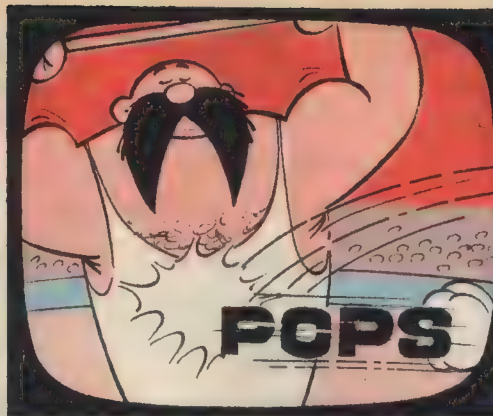
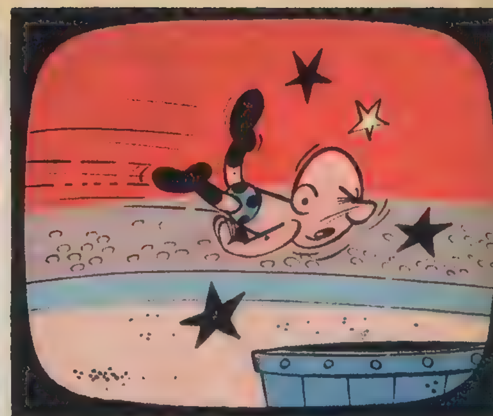
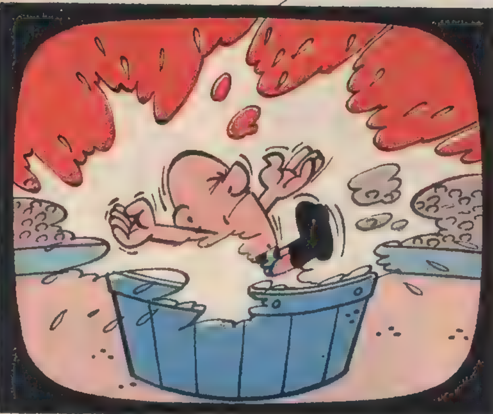
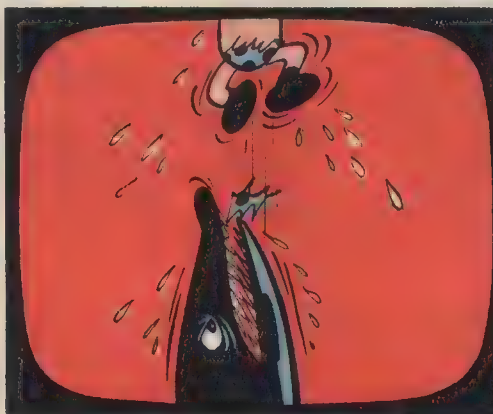

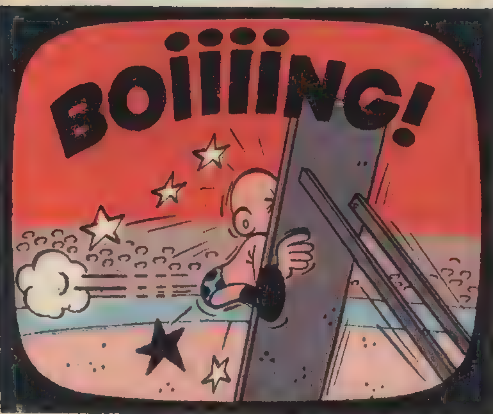
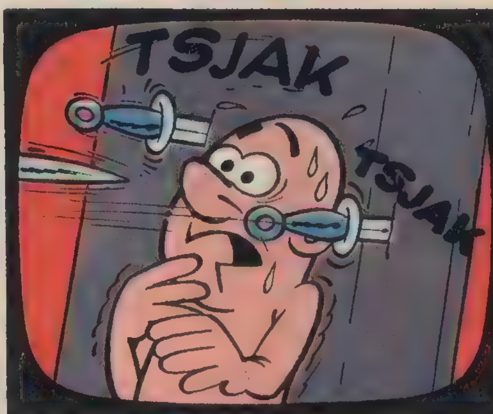
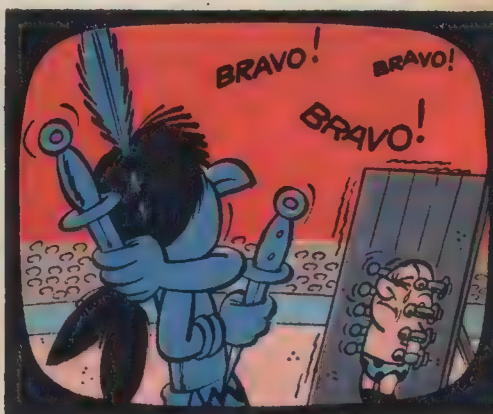
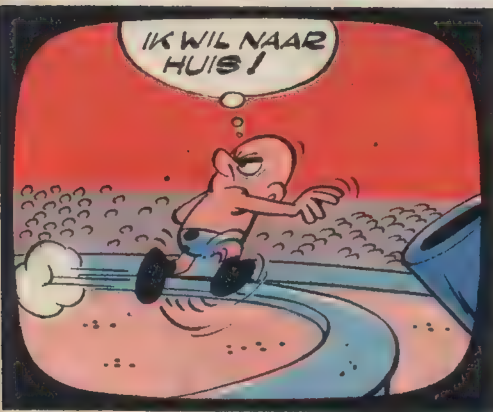
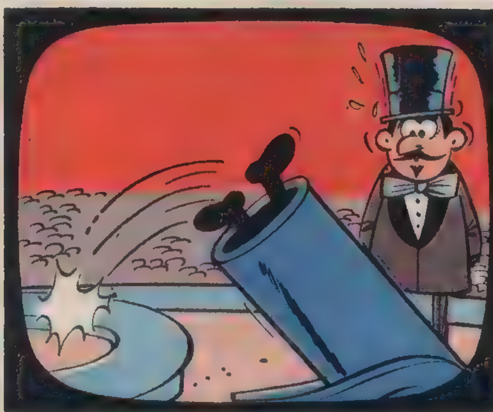

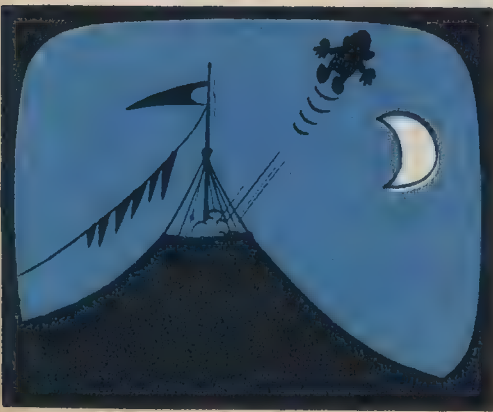
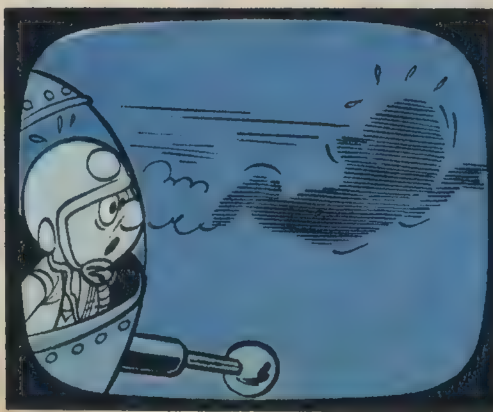

MOEDER!

POPS

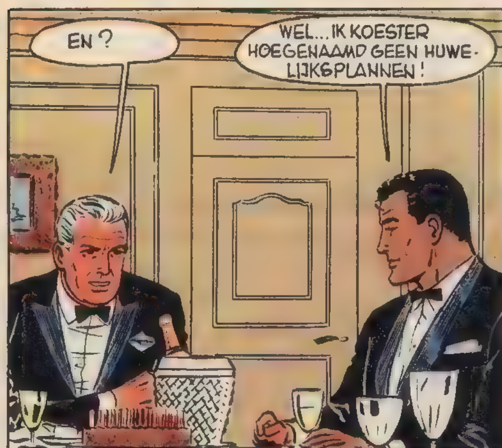
IK WIL NAAR HUIS!

BOiiiiNG!

TSJAK
TSJAK

BRAVO!
BRAVO!
BRAVO!

IK WIL NAAR HUIS!

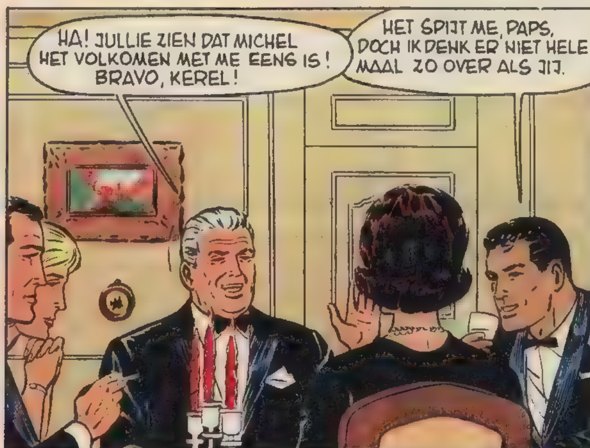
BOEM!

BIP BIP
BIP
BIP
EINDE

DE 8e MAN

Zal Michel in het huwelijk treden of niet ? Dat is het grote debat tijdens het verjaardagsdiner…

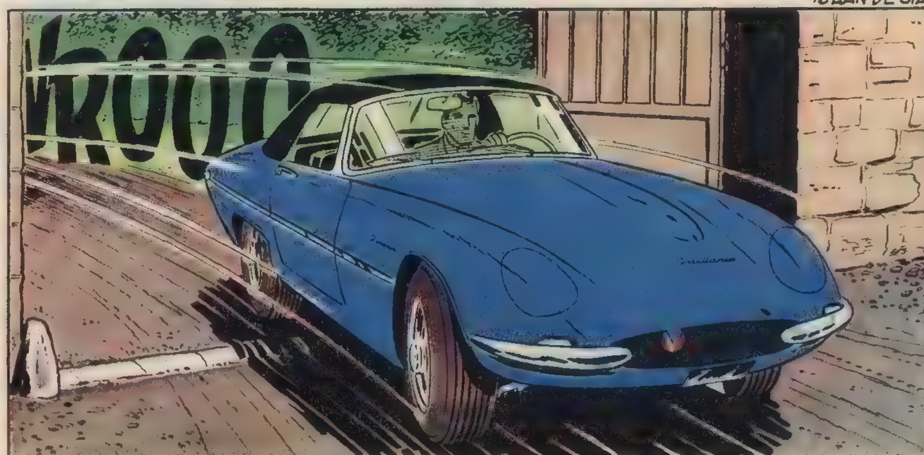

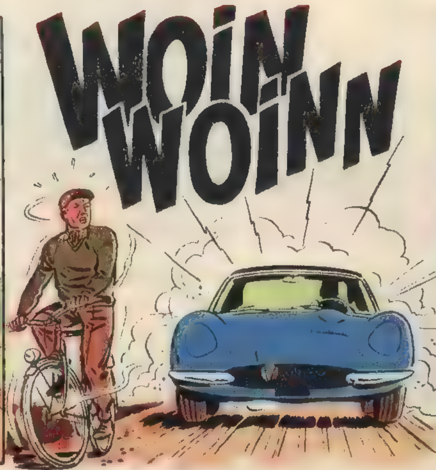

(1) LEES: DE 13 IS AAN DE START.

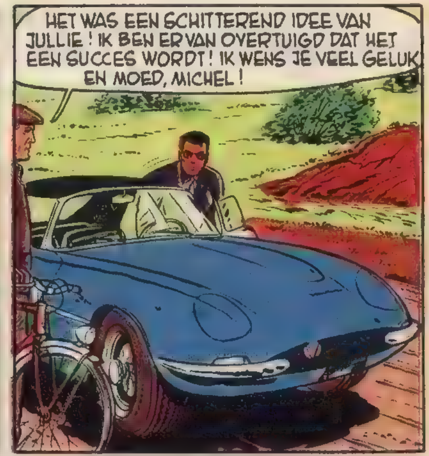

VROOW

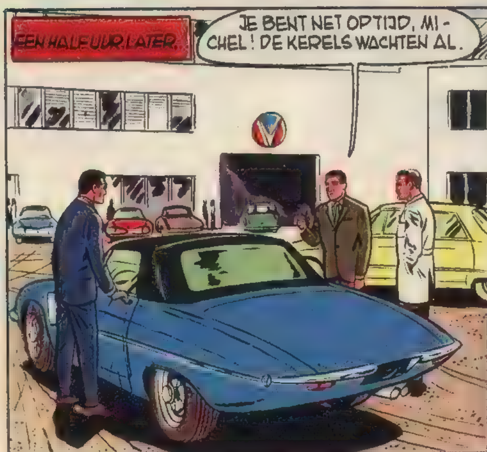

WOIN WOINN

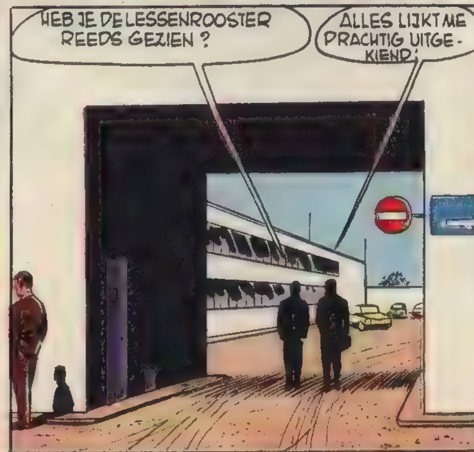

DOODRIJDER!
VROO

HOE MAAK JE HET, PAPS?
IK VOEL ME KIPLEKKER, MICHEL! IK VIND MIJN GESPIERDE KUITEN WEER VAN TOEN IK TWINTIG WAS... WAT BEN JIJ VROEG ...GA JE NAAR PARIJS?

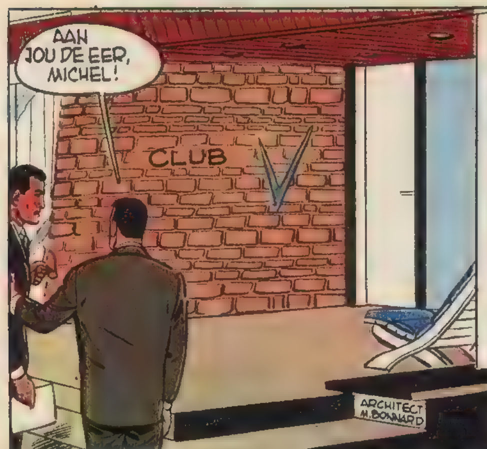

NEEN... IK GA KENNISMAKEN MET DE KANDIDAAT-RACERS! MAANDAG BEGINNEN WE TE TRAINEN!
O, JA DAT IS WAAR...

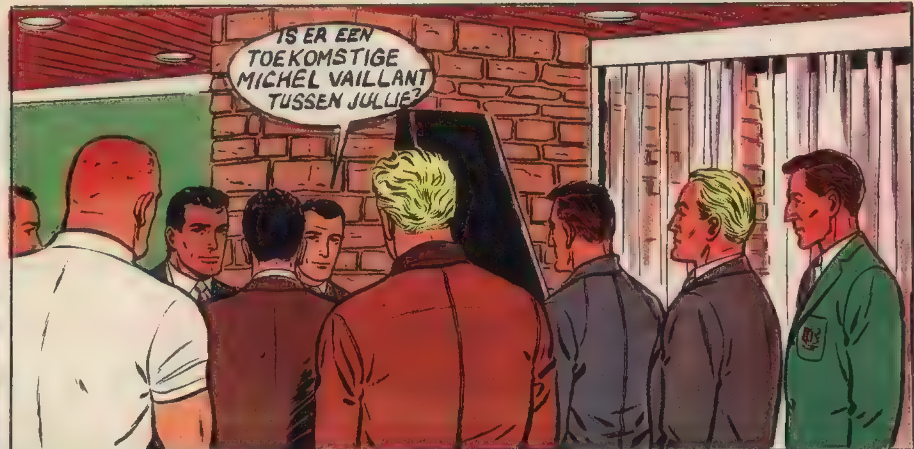

HET WAS EEN SCHITTEREND IDEE VAN JULLIE! IK BEN ER VAN OVERTUIGD DAT HET EEN SUCCES WORDT! IK WENS JE VEEL GELUK EN MOED, MICHEL!

EEN HALF UUR LATER
JE BENT NET OPTIJD, MICHEL! DE KERELS WACHTEN AL.

HEB JE DE LESSENROOSTER REEDS GEZIEN?
ALLES LIJKT ME PRACHTIG UITGEKIEND!

HOE DENKEN ZE OVER HUN VERBLIJF?
ZE ZIJN GEWOON OPGETOGEN! ZE PRATEN NOG MAAR ALLEEN OVER DE CLUB V

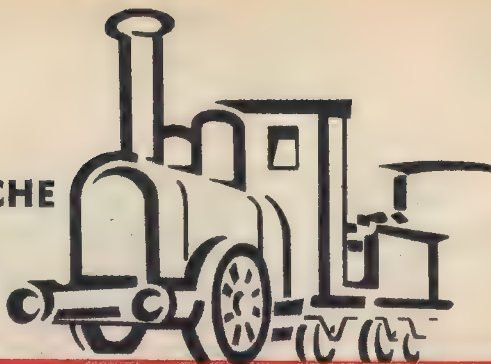

AAN JOU DE EER, MICHEL!
CLUB
ARCHITECT M. BONNARD

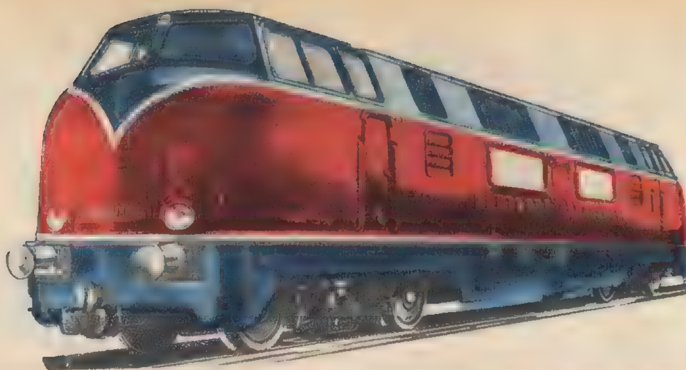

IS ER EEN TOEKOMSTIGE MICHEL VAILLANT TUSSEN JULLIE?

DE

ELECTRISCHE

TREINEN

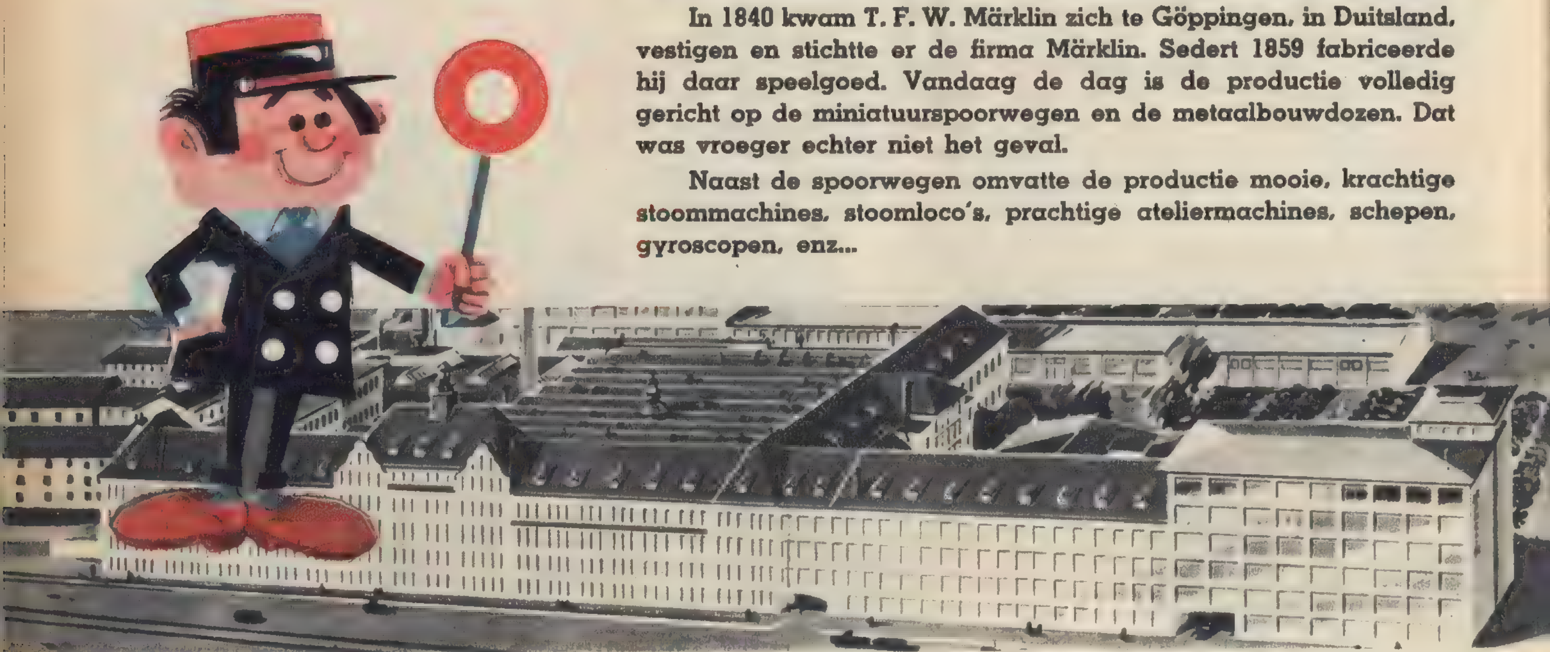
MÄRKLIN

presenteren je gedurende enkele weken een boeiende kroniek die je zal inwijden in al de geheimen van een spoorwegnet, van grote en kleine treinen...

DE OPRICHTING EN DE ONTWIKKELING VAN DE FABRIEK

In 1840 kwam T. F. W. Märklin zich te Göppingen, in Duitsland, vestigen en stichtte er de firma Märklin. Sedert 1859 fabriceerde hij daar speelgoed. Vandaag de dag is de productie volledig gericht op de miniatuurspoorwegen en de metaalbouwdozen. Dat was vroeger echter niet het geval.

Naast de spoorwegen omvatte de productie mooie, krachtige stoommachines, stoomloco's, prachtige ateliermachines, schepen, gyroscopen, enz...

De fabrikatie van miniatuurspoorwegen betekende een beslissende wending voor de latere uitbreiding van de firma. **In het jaar 1891 stelde Märklin te Leipzig een trein op sporen tentoon, uitgerust met een motor met veer.** Wanneer men dat eerste model vergelijkt met de huidige, dan ziet men de reusachtige vooruitgang die gemaakt werd. Die vooruitgang kon slechts gemaakt worden dank zij de toewijding, de goede smaak, de technische kwaliteiten en de liefde voor het speelgoed die alle medewerkers van Märklin eigen is. In die evolutietijd trachtte Märklin al zijn realisaties een persoonlijk cachet te geven. Hij is daarin volledig geslaagd en Märklin is thans over heel de wereld een waarborg voor mooi en duurzaam speelgoed. De treinen, die omstreeks 1900 werden gebouwd, kunnen reeds worden beschouwd als echte schaalmodellen. Alhoewel de term zelf nog niet bestond en de catalogussen uit die tijd slechts over speelgoed van de beste kwaliteit spreken, is ieder treintje de haargetrouwe weergave van een bestaand model.

Enkele jaren later, toen de « paardetram » nog maar nauwelijks was vervangen door electrische tramways, presenteerde Märklin reeds zijn eerste electrische treinen. In 1926, door de introductie van het 20-Volt-systeem, kregen deze treinen meer aantrek en nog meer kopers.

De eerste miniatuurlocomotieven op spoorbreedte HO waren beslissend voor de verdere ontwikkeling van de firma Märklin. De productie steeg voortdurend.

In 1914 bedroeg het aantal arbeiders 600, in 1928 reeds 900 en thans heeft Märklin 2.500 medewerkers die hun beste krachten wijden aan het bouwen van de mooiste locomotieven en treinen. Ervaren ingenieurs maken voortdurend nieuwe modellen en houden daarbij rekening met de technische vooruitgang. Alles wordt in het werk gesteld om de kwaliteit die de wereldreputatie is van alle fabricaties Märklin, op het hoogste niveau te houden.

Voor ons betekent Märklin een electrische trein, waarmee vader en zoon spelen en waaraan iedereen de grootste pret beleeft. Sedert honderd jaar is de vraag naar Märklin fabricaties steeds groter geworden en vandaag zowel als in het verleden zegt men :

« Jong en oud, groot en klein,
iedereen wenst een Märklin-trein ! »

In de loop van de volgende weken zal Märklin zijn kroniek van electrische treinen wijden aan volgende onderwerpen :

— De voordelen van de electrische treinen Märklin HO
— De Locomotieven Telex nr 3027 en 3031
— De electro-magnetische toestellen
— De transformators voor bovenleiding
— Een spoorwegnet voor HO-treinen.

EEN HERFSTWANDELING

vallende bladeren...

MISSCHIEN herinner je je het artikel nog « Het blad is een reusachtig laboratorium » dat verscheen in Kuifje nr 20 van dit jaar. De verschillende stoffen die in het blad worden gemaakt, verspreiden zich door vaatjes over de gehele plant. Eerst langs de bladnerven daarna door de bladsteel en tenslotte door de vele kanaaltjes die zich in de stengel en wortels van de plant bevinden.

Snij bijvoorbeeld eens een heel dun stukje van een stengel af en leg dit onder het microskoop. Je zult de kanaaltjes waarlangs het sap loopt gemakkelijk kunnen herkennen. Onze tekening toont de doorsnede van een stengel.

Kort voor het vallen van de bladeren vormt de plant een houtachtige insnoering aan de basis van de bladsteel. Deze insnoering belet de toevoer van het sap dat de bladeren moet voeden.

Beroofd van water en voedsel, droogt het blad uit. De chlorofylkorrels hierin veranderen van tint en het blad verliest zijn mooie groene kleur. Nu komen de andere kleurpigmenten die door de chlorofyl verborgen waren te voorschijn en geven de bladeren hun vele schitterende herfsttinten.

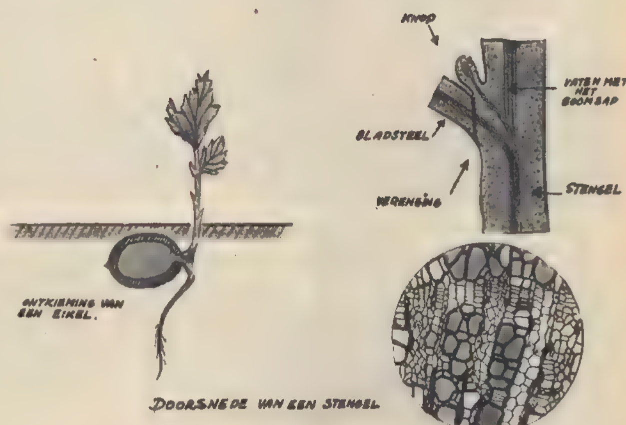
Het blad wordt een dood lichaam. Daar het ringetje hout dat zich om de steel heeft gevormd het blad volkomen van de tak afscheidt, kan een licht windstootje, of zelfs zijn eigen gewicht, voldoende zijn om het te laten vallen.

Als je opmerkzaam bent, zul je gemakkelijk op een tak littekens herkennen waar een blaadje heeft vastgezeten. Zij duiden je de plaats van de knoppen aan.

...MAAR ER ZIJN AL NIEUWE BLAADJES DIE KLAAR STAAN OM ZICH VOLGENDE LENTE TE ONTPLOOIEN.

Aan de oksels van de bladeren, d.w.z. in de hoek die gevormd wordt door stengel en blad, zie je een kleine verdikking. Dit is de knop die volgend jaar nieuwe bladdragende takken zal voortbrengen.

Op de wilde kastanjeboom, die je in onze steden overal ziet, kan je de geboorte en de ontwikkeling van knoppen heel duidelijk zien. Snijd met een zakmes een takje van een wilde kastanje af, je zal zien dat het in knoppen eindigt.

De knop wordt gevormd door een aantal droge bruine, buitenliggende schubben die niet verder kunnen groeien. Als je die voorzichtig met een pincet verwijdert, komen er andere, langere schubben te voorschijn die al meer op blaadjes beginnen te lijken. De verschillende laagjes schubben van een knop zijn niets anders dan gewijzigde blaadjes, die de jonge stengel en de lenteblaadjes tegen de winterkoude beschermen.

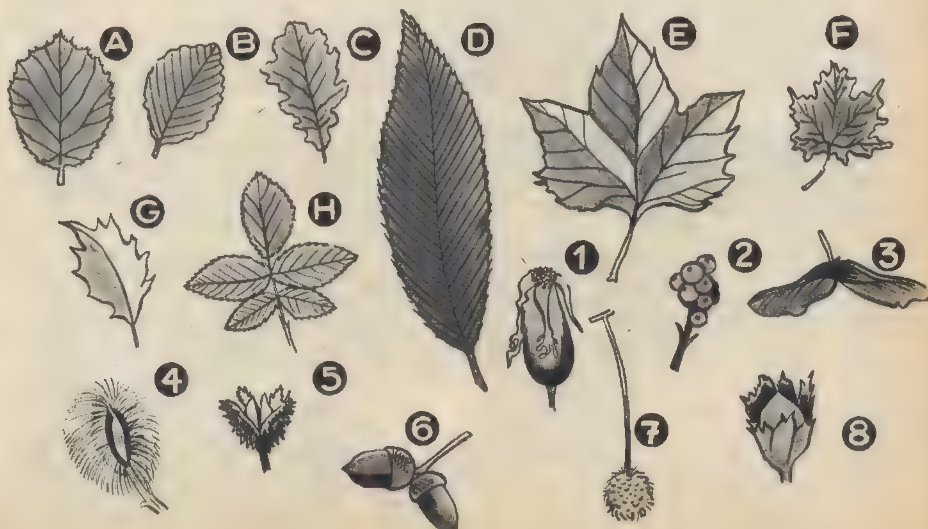
De takjes van de wilde kastanje dragen ook andere, dikkere knoppen. Ze bevatten de jonge bloesem die beschermd wordt door een aantal schubben, die het resultaat zijn van de verandering van sommige bladeren.

Zo zie je dat er in de herfst al druk voor de volgende lente wordt gezorgd. De winter vertraagt het leven van de boom, maar onderbreekt het niet. Je kunt het barsten van de houtknoppen (de knoppen die takken en bladeren zullen voortbrengen) of van de bloemknoppen kunstmatig teweeg brengen door de tak in een goed verwarmde kamer in een fles water te zetten.

De herfst is ook het vruchtenseizoen

Het ongeluk wil, dat de tekeningen van bladeren en vruchten van de boom die ze voortbrengt door elkaar zijn geraakt. Je kunt ze zeker gemakkelijk weer in de goede volgorde rangschikken. Mocht je echter moeite hebben, ga dan eerst naar het dichtsbijzijnde park. Het wandelingetje zal je spoedig op het juiste spoor brengen.

BOMEN	VRUCHTEN Nr
A — Noteboom	: ....
B — Beuk	: ....
C — Eik	: ....
D — Kastanjeboom	: ....
E — Plataan	: ....
F — Esdoorn	: ....
G — Hulst	: ....
H — Wilde rozestruik	: ....

DE JUISTE OPLOSSINGEN LEES JE VOLGENDE WEEK.

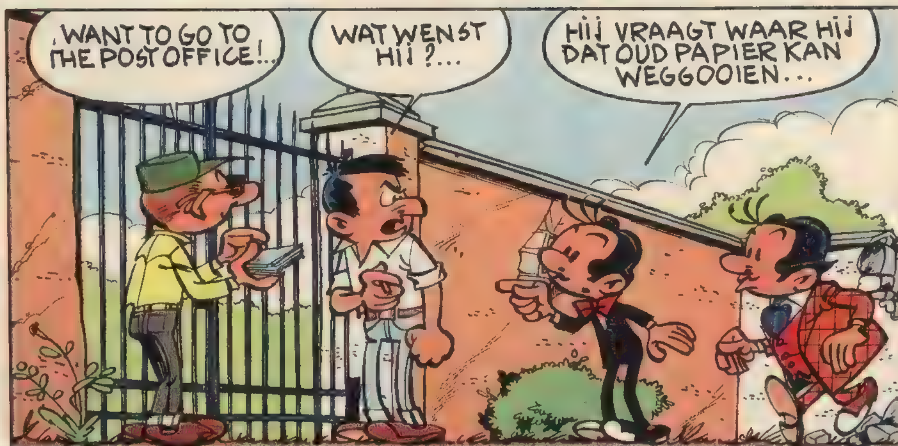
SPAGHETTI t

De touristen schrijven kaarten en de adressen die zij daarop schrijven, komen helemaal

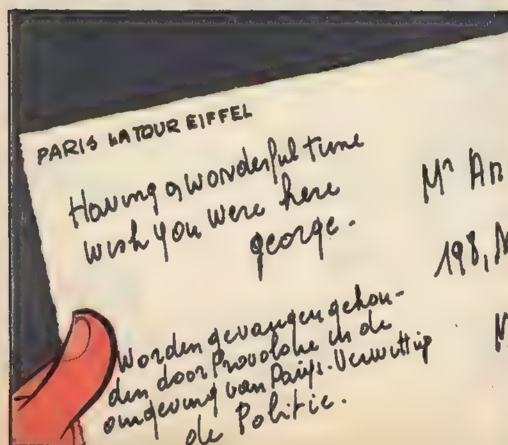

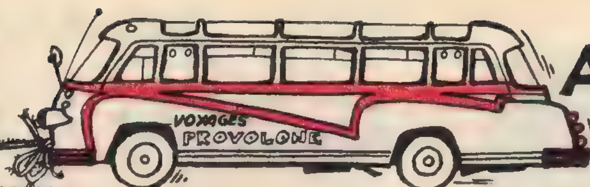

PARIJS

DOOR ATTANASIO
TEKST: GOSCINNY

niet overeen met de adressen door onze beide vrienden uitgevonden...

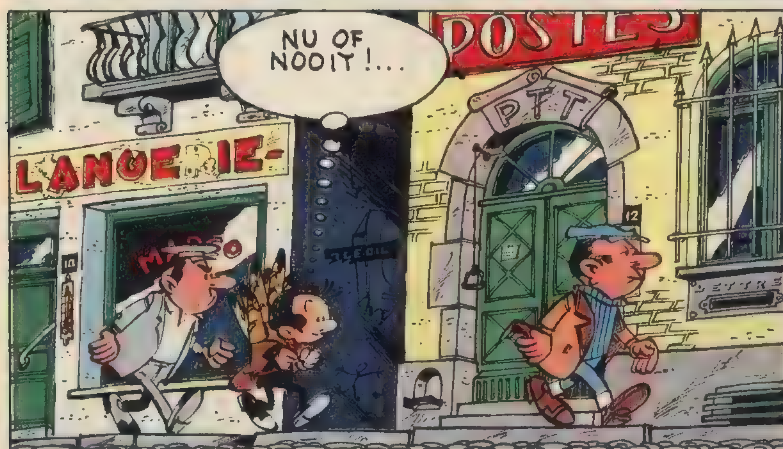

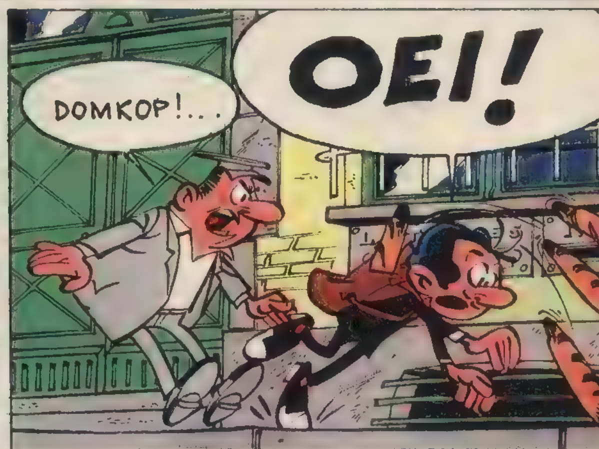

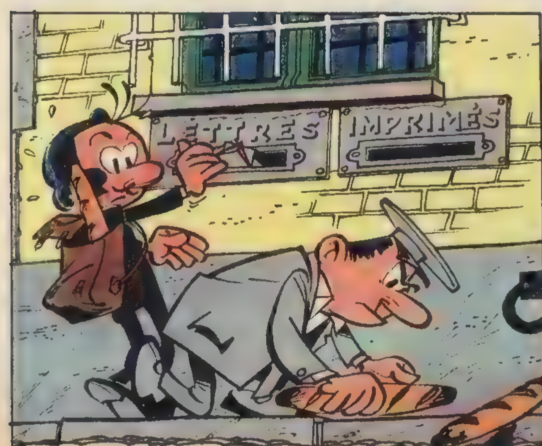

Op speurtocht met R

MIJNHEER X SLAAT TOE OM

Roman door
A.P. DUCHATEAU
GEILLUSTREERD
DOOR TIBET

HOOFDSTUK 4

RIK NEEMT GROTE RISICO'S

DE nacht was inktzwart, de regen tokkelde tegen het windscherm van de M. G. en viel zo dicht dat de ruitenwissers het water niet meer de baas konden. Rik Ringers drukte het gaspedaal volledig in en stak het gelaat nu en dan tot tegen het windscherm om beter te kunnen zien. De woorden van Leriche dreunden hem nog in de oren na : « KOM ONMIDDELLIJK !... HET IS EEN KWESTIE VAN LEVEN OF DOOD ! »

In een bocht van de weg en op het laatste nippertje, zag Rik de verblindende koplampen van een grote vrachtwagen die in het midden van de weg reed en op hem toekwam. Hij remde. De banden kreunden. Hij gooide het stuur vlug naar rechts in de hoop dat er tussen de zware vrachtwagen en de sloot nog net genoeg plaats zou zijn om zich zonder ongelukken doorheen te wurmen. Rik Ringers trok instinctmatig het hoofd in de schouders en wachtte op de haast onvermijdelijke schok en het akelige scheuren van twee carrosserieën. Met oorverdovend lawaai reed de zware vrachtwagen voorbij en Rik had de indruk dat het monsterachtig gevaarte op nauwelijks zes centimeter van zijn linkerwang voorbij gleed. Maar er volgde geen schok. De twee voertuigen waren elkaar gepasseerd zonder dat er op de carrosserie één schrammetje was gekomen !

— Oef !

Rik had het er warm van gekregen en haast automatisch vertraagde hij zijn vaart.

— Het is een kwestie van leven of dood, herhaalde hij binnensmonds, maar indien ik met zulke snelheid blijf rijden, dan wordt het ook voor mij een kwestie van leven of dood !

Niet lang nadien echter haalde hij de schouders op en versnelde opnieuw zijn vaart. Hij wist dat op enkele kilometers daar vandaan een oude man worstelde met de angst, een oude man die wachtte en hoopte op redding. Rik Ringers vond dat hij niet het recht had een seconde tijd te verspillen. Hij drukte het gaspedaal opnieuw aan de vloer.

In gedachten hoorde hij de ietwat verwarde uitleg die August Leriche hem had gegeven : « Vergeet niet onmiddellijk na Saint-Cloud links in te draaien. Volg de aardeweg gedurende drie kilometer, dan kom je aan een kerkje en moet je opnieuw links inslaan... »

De grote angst

Leriche was in zijn huis te Saint-Cloud en voelde zich opgelucht nadat hij met Rik Ringers had getelefoneerd. Hij hoefde nu nog slechts te wachten. Hij liet zich in een zetel vallen, zocht in zijn zakken naar een sigaret, vond er een en stak ze op. Het lucifertje streek hij als naar gewoonte aan op het gloeiende hete kacheldeksel. Buiten was de wind opgestoken. Hij wierp de regen in vlagen tegen de ruiten.

Om op andere gedachten te komen, zette Leriche de radio aan. Hij vond jazzmuziek. Hij leunde tegen de rug van de zetel en luisterde met gesloten ogen. Maar het was onmogelijk tot rust te komen. De angst besloop hem opnieuw en maakte zich meester van hem. Die angst folterde hem reeds sedert hij de vorige zaterdag een geheimzinnig telefoontje had ontvangen. Een gedempte mannenstem, die ongetwijfeld misvormd werd, had gezegd : « Mijnheer Leriche ? » — « Ja, daar spreekt u mee... » — « Ik interesseer me zeer sterk voor uw collectie ». — « Ik begrijp niet wat u bedoelt... » — « Des te enger voor u, maar u zult misschien van mening veranderen. » De geheimzinnige man aan de telefoon grinnikte en haakte dan af.

De volgende dag had Leriche zijn neef Guy en zijn vrienden Meursault en Boursin — de drie enige mensen met wie hij over zijn geheim museum gesproken had — ondervraagd. Zij hadden hem gezworen dat zij zijn geheim aan niemand hadden verklapt.

Gisterenavond was er dan dat autoongeluk geweest... Een ongeluk veroorzaakt door een wagen met hetzelfde nummer als de grijze Peugeot van Guy...

In het begin van de namiddag had de onbekende opnieuw opgebeld in zijn antiquariaat en in aanwezigheid van de reporter, en nauwelijks een kwartiertje geleden was dan de laatste oproep van de geheimzinnige man gevolgd. « Hallo ! » De stem van Leriche had beslist onzeker geklonken... Maar er kwam geen antwoord. Niets ! Alleen de stilte. Of neen, toch niet de volledige stilte. Aan de andere kant van de lijn was er iemand... was er iemand die ademde... « Hallo ! » Nog steeds geen antwoord. Er was alleen de ademhaling van de geheimzinnige man, die dan had ingehaakt.

Het laatste feit had de zenuwen van Leriche totaal kapot gemaakt. Gelukkig misschien, want dat had er hem toe aangespoord Rik Ringers op te bellen. Nu zat hij daar in zijn stil buitenhuis en wachtte. Hij was bang, doodsbang. Hij vroeg zich af of het laatste telefoontje niet bedoeld was om te weten of hij wel degelijk te Saint-Cloud was. De wind huilde akelig en het was het gehuil van de wind dat Leriche belette de zachte stappen te horen in de tuin, de stappen van een man die heel stil langs de gevel omhoog klom tot bij de eerste verdieping. Leriche sperde de ogen open toen een ruit aan stukken vloog, maar reeds stond de gedaante in de kamer. Leriche wou opspringen en roepen, maar de ontroering verlamde hem en spijkerde hem aan zijn zetel vast. Hij voelde eensklaps een scherpe pijn in de borst. Haast automatisch drukte hij er de hand op, dan werd alles wazig, hij voelde dat hij ineenzakte in de zetel...

Een stem in de duisternis

Het kerkje... Rik Ringers stuurde zijn M. G. in de smalle aardeweg, die door de regen in een moeras was herschapen. Weldra zag hij de tuin van het buitenhuis, zeer groot maar slecht onderhouden. Het onkruid woekerde er en had van twee derde van de tuin een waar oerwoud gemaakt. Alleen de onmiddellijke omgeving van het rechthoekig buitenhuis, waarvan één venster helder was verlicht, was netjes. Langs een sintelweg kon men het huis bereiken. Het geroeste hekken stond open. Rik Ringers reed nog ongeveer vijftig meter en stopte dan recht tegenover het huis. Hij stapte uit en keek naar het verlichte raam. Het stond open en de wind joeg de gordijnen naar buiten.

Vlug liep Rik het bordes op en zag dat de groene deur, waarvan de verf hier en daar was afgeschilferd, op een kier stond.

Er hing een sombere dreiging over het verlaten huis, het hek stond open...

Achter de deur was het donker en stil. Rik Ringers bleef een ogenblik aarzelend op de drempel staan. Sedert hij de tuin was binnengereden had hij het gevoel dat er over de ganse omgeving een subtiele bedreiging hing... Het hek en de deur op een kier waren twee tekens die Rik Ringers er toe aanspoorden op zijn hoede te zijn. Hij spitste het oor en ving enkele flarden muziek op. Ongetwijfeld een radio of een pick-up die boven speelde.

Zonder nog langer te aarzelen duwde Rik de deur open. Ze knarste, want de hengsels waren sedert lang niet meer geolied. De reporter knipte een minuscule zaklamp aan en richtte de lichtstraal naar het einde van de gang waar hij het begin van een trap ontwaarde.

— Mijnheer Leriche ! riep Rik.

Het gehuil van de wind die binnenkwam door de half geopende deur was

k Ringers

MIDDERNACHT

het enige wat hem antwoordde. Het was net alsof de wind boven ook ergens een blinde deed klappen. Wanneer de windstoot voorbij was hoorde Rik enkele meeslepende maten uit de « Rhapsody in blue ». Rik klom de trap op en kwam op de overloop. Van onder een deur zag hij een lichtstraal komen en achter die deur klonk muziek. Hij klopte, kreeg geen antwoord, draaide de kruk om, opende de deur en sprong dan bliksemsnel achteruit om een overval bij verrassing te vermijden. Maar er gebeurde niets...

Rik Ringers ging dus binnen en ontdekte een grote kamer vol glazen kasten, waarin kunstvoorwerpen stonden. Zijn ogen vielen op de lege zetel nabij de radio en hij ontdekte de gebroken ruit en de glasscherven op het parket. Maar er was niemand in de kamer. Waar was Leriche? Eensklaps weerklonk er een stem in die drukkende stilte.

— U hoorde de « Rhapsodie in blue » van Gerschwin, gespeeld door... Rik beefde even, en haalde dan de schouders op. Bijna op hetzelfde moment hoorde hij een zeer zacht gerucht en dat gerucht verwittigde hem dat er nog iemand in die kamer was. Op het ogenblik dat het licht uitging, wierp Rik zich op de grond en een projectiel vloog over zijn hoofd heen naar de andere kant van de kamer. Hij hoorde het glas rinkelen. Het was een zwaar voorwerp, een asbak of een inktpot, dat tegen de muur verbrijzeld was.

— Domoor ! zei toen iemand met gedempte stem.

Het duel in de duisternis

Was die belediging voor Rik Ringers of tot wie was ze gericht ? — Hoe dan ook, ik heb ze verdiend ! dacht de reporter en hij was woedend op zichzelf. Ik ben er ingelopen... Hoe kon ik toch zo naïef zijn !

Zware fluwelen gordijnen waren voor een tweede venster geschoven, een venster dat aan de achterkant van het huis was gelegen. Daar had de aanvaller zich beslist heel die tijd verborgen gehouden. De stilte werd onderbroken door de radio. Rik Ringers trachtte zich te oriënteren. Kruipend wou hij de deur bereiken om zijn aanvaller aldus de weg te versperren.

Geruisloos kwam hij overeind en tastend zocht hij zijn weg in de duisternis. Het gerucht van een zachte stap zei hem dat de onbekende precies hetzelfde wou doen. De onbekende was hem voor, want Rik hoorde dat de deur voorzichtig dicht gedaan werd. Hij sprong ineens vooruit om de man te grijpen. Deze laatste droeg ongetwijfeld een regenmantel, want Rik voelde een koude naakte stof en meteen ook de gesp van een ceintuur. Hij hield die stevig vast. De man wou hem wegduwen, maar het gelukte hem niet. Er ontstond een worsteling. Rik hoorde de man hijgen. Dan kreeg hij een zware slag op de kin en iewat bedwelmd moest hij zijn prooi lossen. Hij week achteruit en kwam met de nek tegen de deurlijst terecht.

Rik Ringers had de eerste ronde verloren, maar zijn positie was niet slecht, vermits hij aldus tussen zijn rivaal en de deur geplaatst was. Hij greep zijn zaklamp, maar werd op hetzelfde ogenblik opnieuw aangevallen. De zaklamp viel op de grond en de onbekende gaf hem een paar stevige stoten in de ribben. Rik draaide zich eensklaps half om en kon nog net een uppercut ontwijken. Met de zijkant van de hand sloeg hij de man hard vlak onder het oor. Hij hoorde hem kreunen. Dan drukte hij hem tegen de muur en gaf hem een flinke rechtse op de borst.

Rik Ringers meende reeds dat hij de strijd gewonnen had, maar een zacht glijden over het parket verwittigde hem er van dat iemand achter zijn rug was komen opduiken. Instinctmatig trok hij het hoofd in de schouders. Hij voelde een vreselijke klap tegen de slaap. Hij viel door de knieën en zakte neer op de parketvloer. In zijn val sleepte hij een van de glazen kasten mee, die brak en met oorverdovend lawaai een heleboel glazen en porseleinen voorwerpen op de vloer verspreidde. Rik hoorde een gefluister. Hij hoorde ook nog hoe de deur geopend en nadien gesloten werd. Dan haastige stappen op de trap. Wat er nadien gebeurde wist hij niet meer, want hij verloor het bewustzijn.

(Wordt voortgezet)

Zal Rik Ringers mijnheer Leriche uit de klauwen van zijn mysterieuze vijanden kunnen halen ?

Geschenken voor ieders smaak !

Indien je de KUIFJE'S BONS verzamelt, dan kan je GRATIS een van de prachtige geschenken ontvangen die op deze pagina zijn afgedrukt. Zelfs de kieskeurigsten vinden iets naar hun gading !

— Mascotte BOBBIE in vynil (300 punten)

— KUIFJE'S portefeuille (200 punten)

— Album om te kleuren (100 punten)

— Puzzles op hout (500 punten)

— Een abonnement van 5 nummers op het weekblad LINE (350 punten)

— Een abonnement van 5 nummers op het weekblad KUIFJE (500 punten)

Verder bestaan er prachtige collecties kleurenfoto's en chromo's die je verkrijgt in ruil voor KUIFJE'S punten : de Aardrijkskunde van België, van Europa en Amerika, de Geschiedenis van de Wereld, de Meesterwerken van de Schilderkunst, chromo's over de Luchtvaart, de Zeevaart, enz...

Om zeer spoedig een van de mooie geschenken te krijgen, koop je de kwaliteitsproducten waarop een KUIFJE'S BON staat.

**VICTORIA - MATERNE - PROSMANS
COLGATE - PALMOLIVE - PANA
HACOSAN - LOMBARD COLLECTIE
CLE D'OR - VULPEN LE TIGRE
NOSTA - TOSELLI - PALMAFINA
JU'CY en WHIP - VANDENHEUVEL
KUIFJE'S FRUIT**

Stuur je punten naar de KUIFJE'S BON, P.H. Spaaklaan, 1 à 11, Brussel 7 of ruil ze in de KUIFJE'S Winkel (zelfde adres), of in een Warenhuis A L'INNOVATION.

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE

PETER BOS, p/a VAN DE ZWAAN, GRENSSTRAAT, 41[1], AMSTERDAM-OOST (NEDERLAND) is 16 jaar en zeer vaak ziek. Het is daarom dat hij méér dan andere jongens behoefte heeft aan trouwe vrienden. Wie wil hem een vriendelijke brief schrijven ? Peter Bos houdt van dieren, auto's, vliegtuigen en schepen. Ook van lectuur. Hij verzamelt postzegels en ansichtkaarten.

Valère Verreydt, Hombeeksesteenweg 323, Mechelen is 15 jaar en zoekt een correspondent van zijn leeftijd. Hobby's : zwemmen en luchtvaart

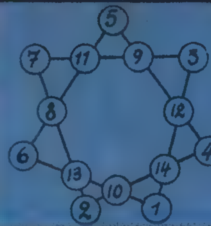
Tilleke Hofland, Veenendaalkade 190, Den Haag (Nederland) heeft een postzegelruilclub opgericht. Tilleke bezit veel postzegels uit verschillende landen en wil ze graag ruilen.

Willy Scheers, Wouwerstraat 36, Hemiksem is 15 jaar en zou graag postzegels ruilen met een jongen uit Zweden, Noorwegen, Finland of Denemarken. Willy's hobby's zijn : sport en lectuur. Men mag hem schrijven in het Engels, Duits, Frans of Nederlands.

Tjoa A. Man, Djalan Undaan Wetan 50, Surabaia (Indonesia) is een meisje van 16 jaar, spaart postzegels en doet graag aan sport en zou graag willen corresponderen, zowel in het Engels als in het Nederlands, met meisjes van 15 tot 18 jaar.

Willy Schuerwegen, Delvauxstraat 51, Hemiksem (bij Antwerpen) is 15 jaar en zou graag corresponderen met een jongen uit Engeland. Willy verzamelt postzegels en ansichtkaarten.

Speel met ons mee OPLOSSINGEN

1.
2. 1 = E — 2 = D — 3 = F — 4 = C — 5 = B — 6 = A.
3. Ze heten allemaal Jan, behalve Van Looy, die Rik heet.
4. 1) Juist — 2) Juist — 3) Fout — 4) Juist.
5. Paul Frère.

Het weekblad « KUIFJE » : 17e jaargang ; Lombard Uitgaven, P.H.-Spaaklaan, 1-11 Brussel 7. — P.C.R. 1909.16
Uit.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal
KUIFJE - HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965
Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2,75	130.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5,50	260.— F.
1 jaar	450.— F.	f 28.—	$ 10.—	520.— F.

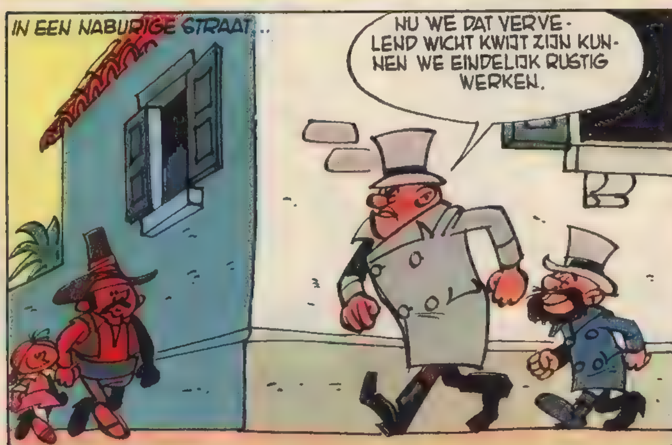
HANSJE

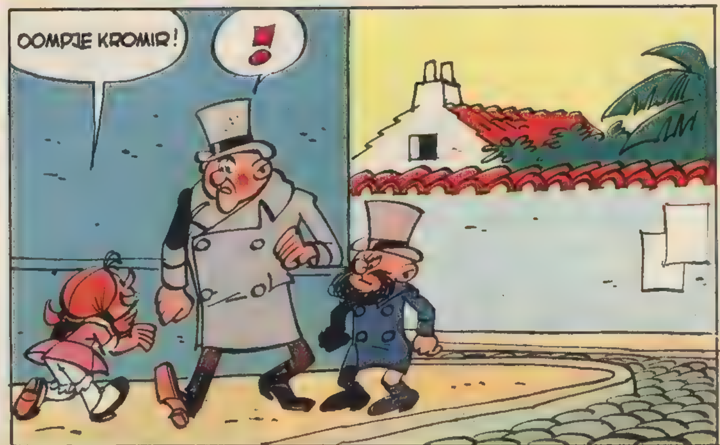
Doortje wil naar het rendez-vous van de rebellen gaan en heeft onze twee vrienden,

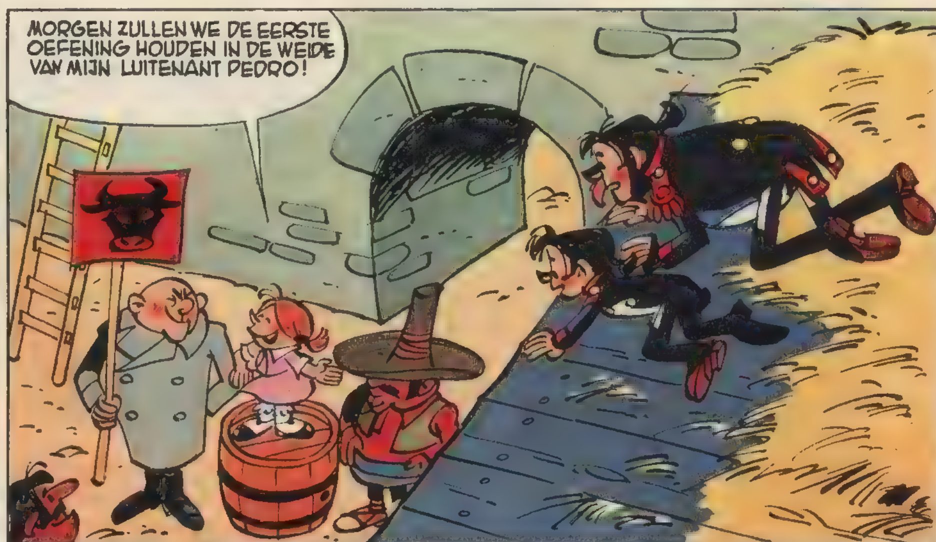
TOREADOR

TEKENINGEN: BERCK - TEKST: DUVAL

belast met haar bescherming, nog eens in het ootje genomen...

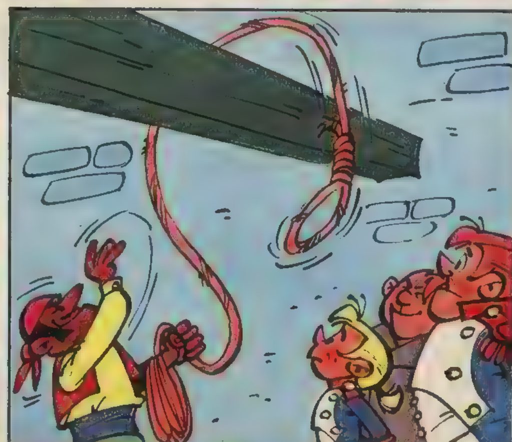

WORDT VOORTGEZET

EEN NIEUWE MORRIS FORMULE ISSIGONIS: DE 1100

TOEN ik voor het eerst met de nieuwe Morris 1100 reed, heb ik gedacht aan de mogelijkheden die men nog halen kan uit de techniek van de Mini. Zal Alec Issigonis, ontwerper van de Mini, zeer spoedig en in dezelfde geest, een 1600 bouwen ? De grote ervaring die hij heeft opgedaan met de Mini's en die hij thans zal krijgen met de 1100, moet naar mijn mening kunnen volstaan om een pracht van een 1600 te bouwen. De 1100 zou aldus de eerste schakel zijn van een nieuwe reeks succesvolle BMC's.

Van de Mini naar de 1100

De Mini was nog niet in het productiestadium toen de ploeg van Alec Issigonis reeds hard werkte aan een auto uitgerust met een motor met een grotere cylinderinhoud. Laten wij de nieuwe Morris 1100 nu even van nabij bekijken. Hij is geheel aangepast aan het Europese publiek, d.w.z. dat de Britse constructeurs hebben afgezien van het traditionele Engelse model.

De nieuwe Morris is een ruime, snelle en lage wagen van de middenklasse. De vorm van de carrosserie is functioneel en toch elegant. De motor werd dwars geplaatst en heeft aldus minder plaats nodig dan wanneer hij in de lengte wordt gezet. Het zijn de passagiers die daarvan profiteren, want zij hebben meer ruimte in het interieur. De zelfdragende carrosserie staat op twee z.g. sub-frames, alle mechanische elementen zijn vooraan en achteraan geconcentreerd. In het voorste subframe van de Morris 1100 zit het aandrijvingsaggregaat met stuurmechanisme en vering. De versnellingsbak — vier versnellingen — zit onder de motor in een gemeenschappelijke carter. In het achterste sub-frame heeft men de achtervering met de wielen.

Een motor van 48 PK

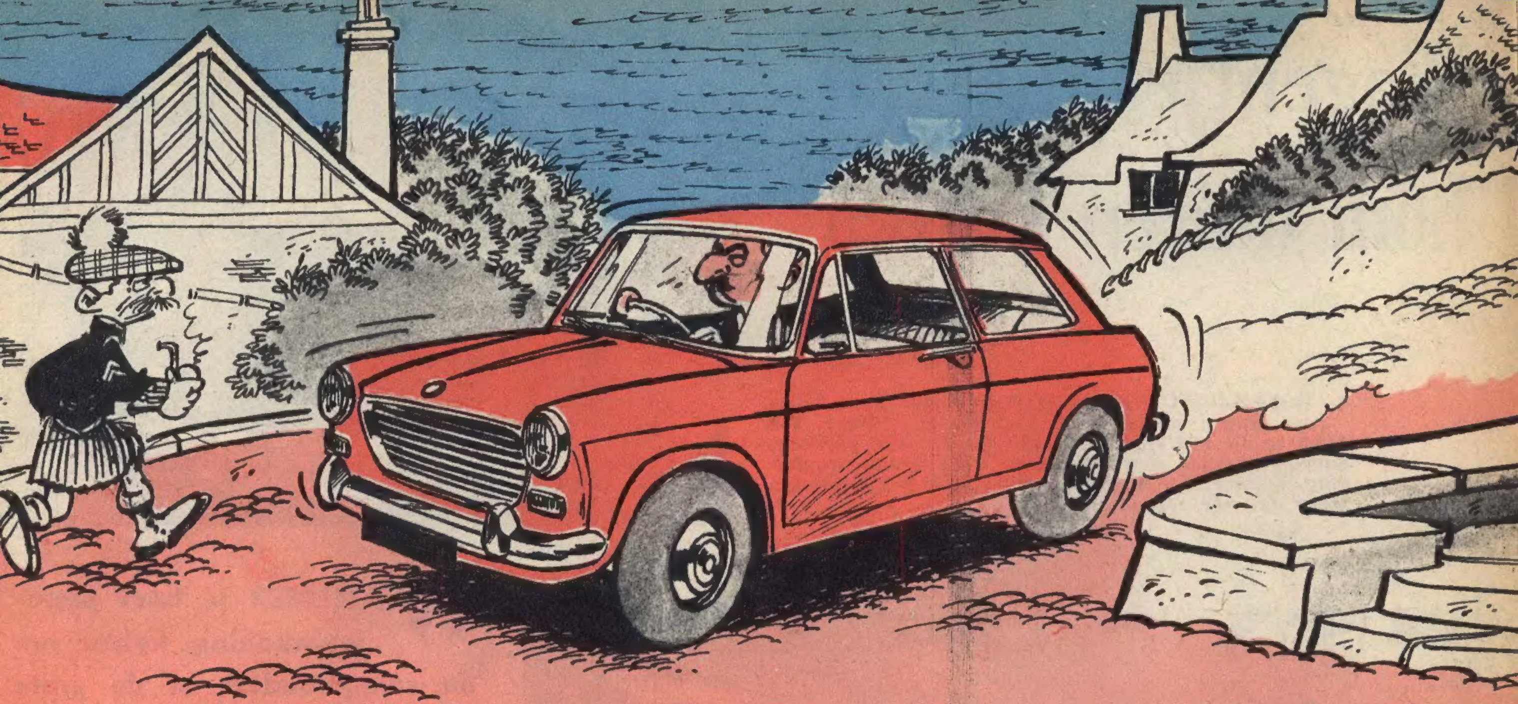
De motor is een verdere ontwikkeling van de bekende BMC viercylindermotor met kopkleppen. Hij heeft maximum een vermogen van 48 PK bij 5.100 t/m. De voordelen van de lucht- en waterkoeling werden gecombineerd in een nieuw afgesloten hydraulisch koelsysteem. De wagens worden door de fabriek afgeleverd met een gevulde en gelode reservoir. Nazicht of controle wordt overbodig en de motor heeft in de winter ook geen antivries meer nodig. Geheel nieuw is het **hydrolastic** veringssysteem en daarover willen wij afzonderlijk een woordje uitleg geven.

De Morris 1100 is uitgerust met Lockheed schijfremmen op de voorwielen en trommelremmen op de achterwielen. Er werd gebruik gemaakt van het Lockheed « drukbegrenzingsventiel», waardoor de blokkering van de achterwielen wordt voorkomen.

Het is zeer prettig rijden met een Morris, al moet men wel even wennen aan het platliggend stuur. Voegen we er nog aan toe voor de liefhebbers van elegante wagens, dat de carrosserie ontworpen werd door Pininfarina. De wagen heeft goede acceleraties : van 50 naar 80 in 10 seconden. Zijn topsnelheid gaat iets over de 120 km per uur.

HET KLEINE
A B C VAN
B M C

● **BMC : British Motor Corporation werd geboren in 1951 door de fusie van Austin met de Nuffield Organisation. Binnen een bepaald raam hebben de twee groepen een zekere onafhankelijkheid behouden.**

● **NUFFIELD ORGANISATION : groep van firma's die voor de fusie met de Austin de tweede plaats bekleedde in de Britse automobielindustrie. Behalve Morris en M.G., twee automerken gesticht door William Morris, omvatte ze Wolseley en Riley. Deze twee laatste automerken werden door William Morris respectievelijk in 1924 en in 1938 aangekocht.**

● **WILLIAM MORRIS (Lord Nuffield) : 50 jaar geleden bouwde William Morris zijn eerste wagen en noemde hem Oxford Morris. Het wapen van de stad Morris, waar hij zijn atelier had, werd het embleem van zijn merk : de stier.**

● **ALEC ISSIGONIS : Technisch directeur van de British Motor Corporation, verklaarde onlangs : « Ik word niet betaald voor het tekenen van mode-artikels of voor wagens die bestemd zijn voor enkele miljonairs. Mijn taak is wagens te ontwerpen die in de beste conditie kunnen rijden tussen twee punten. De carrosserie van de wagen moet naar mijn mening gecreëerd worden volgens de mechanische elementen die de wagen moeten doen rijden, en niet omgekeerd ! »**

● **ALEX MOULTON : Uitvinder van het hydrolastic veringssysteem.**

● **HYDROLASTIC : Lees nog even verder en je zal weten wat men onder hydrolastic veringssysteem verstaat. Dit veringssyteem maakt de klassieke schokbrekers totaal overbodig. Het werd gebouwd door BMC met de medewerking van de Moulton Developments Ltd.**

● **PININFARINA : Beroemde koetswerkmaker uit Turijn. Hij tekende de Morris 1100. Van hem is ook de Austin A 40, de eerste wagen in station-wagon-stijl die, naar onze mening, veel toekomst heeft.**

Wat is het hydrolastic-systeem ?

De vier wielen van de nieuwe Morris 1100 zijn onafhankelijk geveerd volgens het hydrolastic-systeem en de toegepaste elementen zijn : *water* en *rubber*. Bij de bouw van de wagen wordt het circuit hermetisch afgesloten. De verende conussen zijn in lengterichting voor en achter door nauwe leidingen verbonden. Wanneer nu ten gevolge van een oneffenheid op de weg het voorwiel een opwaartse beweging maakt, dan wordt in de voorste conus een tapse zuiger gedrukt, die daardoor een verplaatsing van het water naar het achterste systeem bewerkstelligt. Hierdoor komt het achterste gedeelte van de wagen op dezelfde hoogte te liggen als het voorste. Bij het terugveren wordt een tegenovergestelde beweging veroorzaakt. Wie met de Morris rijdt, zal ondervinden dat het zonder schokken en zonder rollen gaat !

Zeer modern is het smeersysteem van de Morris 1100. Het is in onze tijd noodzakelijk de onderhoudskosten zoveel mogelijk te drukken. Je hebt trouwens waarschijnlijk reeds gemerkt dat de autofabrieken trachten hun nieuwe wagens een eenvoudigere mechaniek te geven, die minder onderhoud vergt. De nieuwe Morris heeft maar vier smeerpunten. De draaipunten, die vroeger moesten gesmeerd worden, zijn nu verzegeld. De olie moet slechts om de 4.800 km ververst worden en is de oliefilter vuil, dan gaat er op het dashboard een groen lampje branden.

TECHNISCHE STEEKKAART VAN DE MORRIS 1100

MOTOR :
4 cylindermotor met kopkleppen.
Boring x slag : 64,58 mm x 83,72 mm.
Cylinderinhoud : 1098 cc.
Compressieverhouding : 8,5 : 1.
Maximum vermogen : 48 pk bij 5.100 t/m.
Maximum koppel : 8,3 kg bij 2.500 t/m.

KOELSYSTEEM :
Gesloten en hydraulisch koelsysteem. Het koelwaterpeil hoeft niet gecontroleerd te worden. Geen antivries meer in de winter.

VERGASSER :
Carburator S.U. type H.S. gevoed door electrische pomp die achteraan gemonteerd is. Inhoud van het reservoir : 38 liter.

TRANSMISSIE :
Enkelvoudige droge schijfkoppeling, hangende pedalen.
Versnellingsbak met vier versnellingen : 2e, 3e en 4e zijn gesynchroniseerd.
Versnellingshefboom zit aan de vloer.

REMMEN :
Hydraulische Lockheed remmen. Vooraan schijfremmen, achteraan trommelremmen.

STUUR :
Draaicirkel 5,3 m.

VERING :
Vooraan: de vering is zoals wij reeds gezegd hebben revolutionair en wordt hydrolastic-systeem genoemd.
Achteraan : onafhankelijke wielen met hulpveren en anti-schok staven.

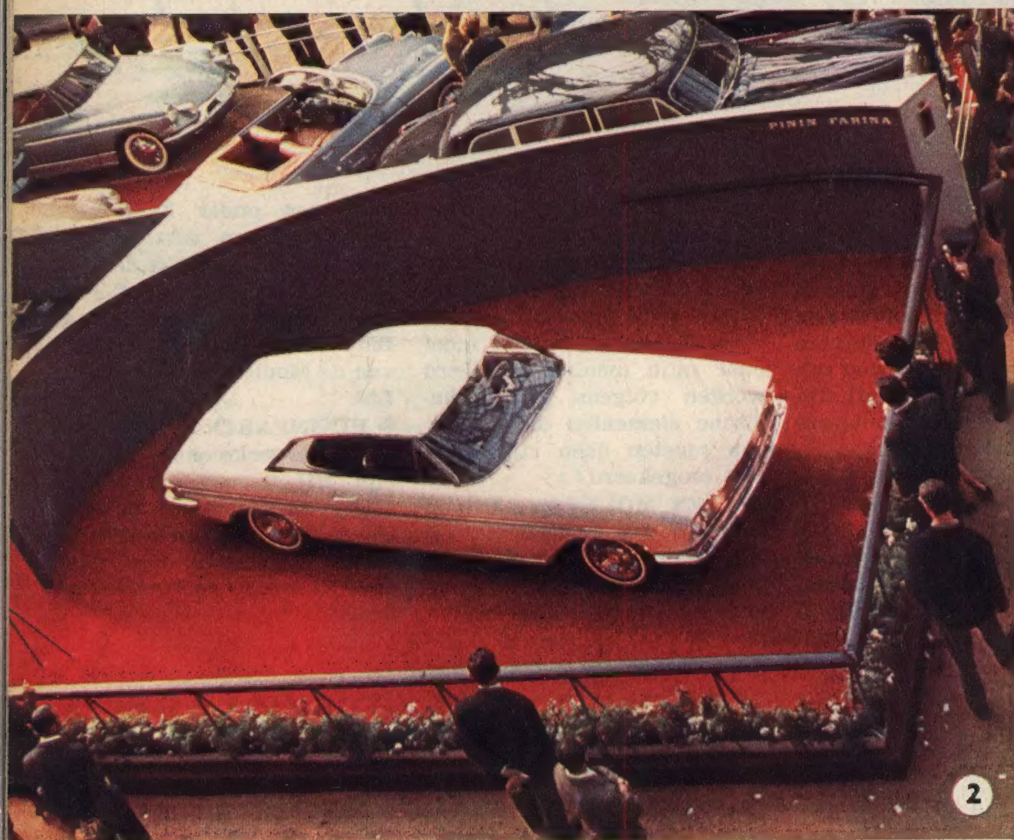
KOETSWERK :
De carrosserie werd getekend door Pininfarina. Ze is zelfdragend, zit vastgeschroefd op twee sub-frames. De twee subframes zijn van de kist geïsoleerd door rubberen stootblokken. Daardoor worden de trillingen in de carrosserie tot een minimum beperkt.
Lengte : 3,75 m.
Breedte : 1,53 m.
Hoogte : 1,34 m.

Wagentjes die een bom duiten kosten

1. ROLLS-ROYCE PHANTOM V. « Het neusje van de zalm », aldus werd ons gezegd. Motor V-8 6.203 cc die een snelheid haalt van 180 km per uur. Servo-stuur en servo-remmen. Uitstekende wegligging, comfort en luxe. De prijs ? Een peulschilletje. Méér dan een miljoen !

WANNEER je later petroleumkoning, keizer van de sokophouders of de grote baas van een bank bent, dan... heb je misschien lust om je zo'n sleetje aan te schaffen. Intussen doe je zoals wij : je kijkt er eens naar, en dan nog zonder enige afgunst.

2. De JACQUELINE van Pininfarina. Het mooie en fijne koetswerk werd gebouwd op het frame van een Cadillac. Prijs ? Onbekend. De JACQUELINE is een uniek exemplaar.

3. Bentley CONTINENTAL, coupé en décapotable. Snelheid : 200 km per uur. De Bentley en de Rolls Royce hebben dezelfde motor. Prijs ? Méér dan een miljoen.

4. Chevrolet CORVETTE, motor V-8 met injectie, 4.637 cc, kan een vermogen van 314 PK ontwikkelen bij 6.200 t.m. Speciale, fijne gestroomlijnde carrosserie getekend door de Amerikaan Kelly en gebouwd door de Italiaan Vignale.

WAT EEN BUITENKANS!

GRATIS voor U dit prachtig staal van d-c-fix

p.j. ouwerx & co

Meer dan 450 tekeningen en siermotieven waaronder de befaamde, doorzichtige 112!

Hoe fijn... hoe plezierig... wat een mogelijkheden!

Het zelfklevend plastiek d-c-fix plaats je ogenblikkelijk zonder lijm... zonder water... zonder verf.
Snij af ...Verwijder de dekfilm ...en plaats!
d-c-fix het is zo gemakkelijk ...stevig ...wasbaar ...onverslijtbaar.

Haast je om ervan te profiteren... en zeg het aan al je vrienden! Knip deze bon uit en vraag hoe hem bij de drogist, de behanger, de decorateur of in een grootwarenhuis (plastiek verdieping) in te ruilen.

- kaften van je schriften, boeken, mappen, albums...
- bekleden van schappen, laden, rekken, nissen, keukenmeubels...
- versieren van je kamer, werktafel, platenkast...
- beschermen van badkamermuren of wasbekken...
- opfrissen van tafels en oude meubels...
- uitsnijden van mooie figuurtjes voor het versieren van je wanden...

...en talloze andere mogelijkheden!

DIX 262

BON voor een prachtig staal d-c-fix van 25 x 45 cm

NAAM ....
VOORNAAM ....
VOLLEDIG ADRES ....
....
WOONPLAATS ....

Deze bon is geldig tot 30 september '62

De HH. kleinhandelaars zullen de integrale waarde ontvangen van alle bons die vóór 15 november 62 worden opgestuurd naar de groothandelaar. Kl. 2

In te vullen door de kleinhandelaar drogist - behanger - decorateur (het onnodige doorhalen)

NAAM ....
VOORNAAM ....
VOLLEDIG ADRES ....
....
WOONPLAATS ....
GESPROKEN TAAL : Vlaams - Frans
Postchèque nr ....
KENCIJFER van het uitgedeelde staal :

d-c-fix

TON en TINNEKE

VIEZIGHEID !

door Attanasio

